

Uradni list

Evropske unije

C 102 E

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 54

2. april 2011

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
III <i>Pripravljalni akti</i>		
SVET		
2011/C 102 E/01	Stališče Sveta (EU) št. 7/2011 v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 ter razveljavitvi direktiv 87/250/EGS, 90/496/EGS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES, 2008/5/ES in Uredbe (ES) št. 608/2004 Sprejeto s strani Sveta 21. februarja 2011 ⁽¹⁾	1

SL

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

III

(Pripravljalni akti)

SVET

STALIŠČE SVETA (EU) št. 7/2011 V PRVI OBRAVNAVI

z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 ter razveljavitvi direktiv 87/250/EGS, 90/496/EGS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES, 2008/5/ES in Uredbe (ES) št. 608/2004

Sprejeto s strani Sveta 21. februarja 2011

(Besedilo velja za EGP)

(2011/C 102 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 169 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da Unija prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, ki jih sprejme v skladu s členom 114 Pogodbe.
- (2) Prosti pretok varnih in kakovostnih živil je pomemben vidik notranjega trga in znatno prispeva k zdravju in dobremu počutju državljanov ter k njihovim socialnim in gospodarskim interesom.
- (3) Za doseganje visoke ravni varovanja zdravja potrošnikov in zagotovitev njihove pravice do obveščeniosti bi bilo treba zagotoviti, da so potrošniki ustrezno obveščeni o živilih, ki jih uživajo. Na izbire potrošnikov lahko med drugim vplivajo zdravstveni, gospodarski, okoljski, socialni in etični vidiki.
- (4) V Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih

načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽³⁾, je določeno splošno načelo živilske zakonodaje, to je zagotoviti potrošnikom podlago za ozaveščeno izbiro v zvezi z živili, ki jih uživajo, ter preprečiti vse postopke, ki bi lahko potrošnika zavajali.

- (5) V Direktivi 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ⁽⁴⁾ so zajeti nekateri vidiki zagotavljanja informacij potrošnikom, zlasti za preprečevanje zavajajočih dejanj in opustitev informacij. Splošna načela o nepoštenih poslovnih praksah bi bilo treba dopolniti s posebnimi pravili v zvezi z zagotavljanjem informacij o živilih potrošnikom.
- (6) Pravila Unije o označevanju živil, ki se uporabljajo za vsa živila, so določena v Direktivi 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil ⁽⁵⁾. Večina določb iz navedene direktive je iz leta 1978, zato bi jih bilo treba posodobiti.
- (7) Direktiva Sveta 90/496/EGS z dne 24. septembra 1990 o označevanju hranilne vrednosti živil ⁽⁶⁾ določa pravila o vsebini in predstavitvi informacij o hranilni vrednosti na pred-pakiranih živilih. V skladu s temi pravili je vključitev informacij o hranilni vrednosti neobvezna, razen če na

⁽¹⁾ UL C 77, 31.3.2009, str. 81.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. junija 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 21. februarja 2011. Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

⁽³⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

⁽⁶⁾ UL L 276, 6.10.1990, str. 40.

živilu ni navedena prehranska trditev. Večina določb iz navedene direktive je iz leta 1990, zato bi jih bilo treba posodobiti.

- (8) Splošne zahteve za označevanje so dopolnjene s številnimi določbami, ki se uporabljajo za vsa živila v posebnih okoliščinah ali za nekatere kategorije živil. Razen tega obstajajo številna posebna pravila, ki se uporabljajo za posebna živila.
- (9) Medtem ko prvotni cilji in osrednji sestavni deli sedanje zakonodaje o označevanju še vedno veljajo, je zakonodajo treba poenostaviti, da se zagotovita enostavnejše usklajevanje in večja jasnost za zainteresirane strani, in posodobiti, tako da se upošteva nov razvoj na področju informacij o živilih.
- (10) Obstaja javni interes za povezavo med prehrano in zdravjem ter izbiro ustrezne prehrane, ki ustreza potrebam posameznika. Komisija v Beli knjigi z dne 30. maja 2007 o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo („Bela knjiga Komisije“) ugotavlja, da je označevanje hranilne vrednosti pomembno orodje za obveščanje potrošnikov o sestavi živil in jim pomaga do ozaveščene izbire. V sporočilu Komisije z dne 13. marca 2007 z naslovom „Strategija potrošniške politike EU za obdobje 2007–2013 - Usposabljanje potrošnikov, izboljševanje blaginje potrošnikov, učinkovito varstvo potrošnikov“ je poudarjeno, da je omogočanje ozaveščene izbire potrošnikom bistveno tako za učinkovito konkurenco kot za blaginjo potrošnikov. Poznavanje osnovnih načel prehranjevanja in ustreznih informacij o hranilni vrednosti na živilih bi lahko znatno prispevalo k temu, da se potrošniku omogoči takšna ozaveščena izbira.
- (11) Za večjo pravno varnost ter zagotovitev racionalnosti in skladnosti izvajanja je primerno, da se direktivi 90/496/EGS in 2000/13/ES razveljavita ter nadomestita z enotno uredbo, ki zagotavlja zanesljivost za potrošnike in industrijo ter zmanjšuje upravno obremenitev.
- (12) Zaradi jasnosti je primerno, da se razveljavijo in v to uredbo vključijo tudi drugi horizontalni akti, in sicer Direktiva Komisije 87/250/EGS z dne 15. aprila 1987 o navajanju volumenskega deleža alkohola pri označevanju alkoholnih pijač za prodajo končnim potrošnikom⁽¹⁾, Direktiva Komisije 1999/10/ES z dne 8. marca 1999 o odstopanjih od določb člena 7 Direktive Sveta 79/112/EGS v zvezi z označevanjem živil⁽²⁾, Direktiva Komisije 2002/67/ES z dne 18. julija 2002 o označevanju živil, ki vsebujejo kinin in kofein⁽³⁾,

Uredba Komisije (ES) št. 608/2004 z dne 31. marca 2004 o označevanju živil in sestavin živil z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli in/ali estri fitostanolov⁽⁴⁾ ter Direktiva Komisije 2008/5/ES z dne 30. januarja 2008 o obveznih navedbah na označbah nekaterih živil poleg tistih, določenih v Direktivi 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾.

- (13) Določiti je treba sklop skupnih opredelitev, načel, zahtev in postopkov, da se oblikujeta jasen okvir in skupna podlaga za ukrepe Unije in nacionalne ukrepe za upravljanje informacij o živilih.
- (14) Za celosten in evolucijski pristop k informacijam, zagotovljenim potrošnikom v zvezi z živili, ki jih uživajo, sta potrebni široka opredelitev zakonodaje o informacijah o živilih, ki bi zajemala pravila splošne in posebne narave, in široka opredelitev informacij o živilih, ki bi zajemala informacije, zagotovljene ne le z označbami, temveč tudi z drugimi sredstvi.
- (15) Pravila Unije bi se morala uporabljati samo za podjetja, katerih koncept vključuje določeno stalnost dejavnosti in določeno stopnjo organizacije. Operacije, kot so občasno ravnanje z živili ter njihova strežba in prodaja, ki jih izvajajo posamezniki na prireditvah, kot so dobrodelne prireditve ali sejmi in srečanja lokalnih skupnosti, ne bi smele spadati na področje uporabe te uredbe.
- (16) Zakonodaja o informacijah o živilih bi morala biti dovolj prožna, da gre lahko v korak z novimi zahtevami potrošnikov po informacijah ter da zagotavlja ravnotežje med varstvom notranjega trga in razlikami v razumevanju potrošnikov v državah članicah.
- (17) Glavni dejavnik za zahtevo po obveznih informacijah o živilih bi moral biti, da se potrošnikom omogoči, da prepoznajo in ustrezno uporabijo živila ter se odločajo glede na svoje prehranske potrebe. V skladu s tem ciljem bi morali nosilci živilske dejavnosti olajšati dostop do teh informacij slabovidnim osebam.
- (18) Vse pripombe o potrebi po obveznih informacijah o živilih bi morale upoštevati tudi veliko zanimanje večine potrošnikov za navedbo nekaterih informacij, da se tako

⁽¹⁾ UL L 113, 30.4.1987, str. 57.

⁽²⁾ UL L 69, 16.3.1999, str. 22.

⁽³⁾ UL L 191, 19.7.2002, str. 20.

⁽⁴⁾ UL L 97, 1.4.2004, str. 44.

⁽⁵⁾ UL L 27, 31.1.2008, str. 12.

- omogoči prilagoditev zakonodaje o informacijah o živilih spreminjajočim se potrebam potrošnikov po informacijah.
- (19) Vendar bi bilo treba nove zahteve po obveznih informacijah o živilih oblikovati le, če in kadar je to potrebno, v skladu z načeli subsidiarnosti, sorazmernosti in trajnosti.
- (20) Zakonodaja o informacijah o živilih bi morala preprečiti uporabo zavajajočih informacij za potrošnika, zlasti kar zadeva značilnosti, učinke ali lastnosti živil, ali ki bi živilom pripisovale zdravilne lastnosti. Da bi bila ta prepoved učinkovita, bi se morala uporabljati tudi za oglaševanje in predstavitev živil.
- (21) Da se prepreči razdrobljenost pravil glede odgovornosti nosilcev živilske dejavnosti v zvezi z informacijami o živilih, je primerno, da se na tem področju pojasnijo odgovornosti nosilcev živilske dejavnosti. To pojasnilo bi moralo biti v skladu z odgovornostmi do potrošnika iz člena 17 Uredbe (ES) št. 178/2002.
- (22) Pripraviti bi bilo treba seznam vseh obveznih informacij, ki bi jih bilo načeloma treba zagotoviti za vsa živila, namenjena končnemu potrošniku in obratom javne prehrane. Ta seznam bi moral vključevati informacije, ki jih že zahteva obstoječa zakonodaja, glede na to, da se na splošno šteje kot koristen pravni red glede obveščanja potrošnikov.
- (23) Zaradi upoštevanja sprememb in razvoja dogodkov na področju informacij o živilih bi bilo treba oblikovati določbe za pooblastitev Komisije, da omogoči razpoložljivost nekaterih podatkov prek drugih sredstev. Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi bi morala olajšati pravočasne in ciljno usmerjene spremembe zahtev po informacijah o živilih.
- (24) Nekatere sestavine ali druge snovi ali proizvodi (na primer pomožna tehnološka sredstva), kadar se uporabljajo v proizvodnji živil in so v njih še vedno prisotni, so vzrok alergij ali preobčutljivosti pri potrošnikih, pri čemer so nekatere od teh alergij oziroma preobčutljivosti nevarne za zdravje potrošnikov. Pomembno je, da se zagotovijo informacije o prisotnosti aditivov za živila, pomožnih tehnoloških sredstev in drugih snovi ali proizvodov, ki lahko povzročijo alergije ali preobčutljivosti, tako da lahko potrošniki z alergijo ali preobčutljivostjo na hrano sprejmejo varne odločitve na podlagi prejetih informacij.
- (25) Označbe na živilih bi morale biti jasne in razumljive, da bi bile v pomoč potrošnikom, ki želijo več informacij pri izbiri živil in vrsti prehrane. Študije kažejo, da je čitljivost pomembna za povečanje možnosti vpliva informacij na označbah na uporabnike in da je majhnost črk eden glavnih vzrokov za nezadovoljstvo potrošnikov v zvezi z označbami na živilih. Vendar bi bilo treba za upoštevanje vseh vidikov v zvezi s čitljivostjo razviti celosten pristop.
- (26) Za zagotavljanje informacij o živilih je treba upoštevati vse načine dobave živil potrošnikom, vključno s prodajo živil s sredstvi komuniciranja na daljavo. Čeprav je jasno, da bi morala vsa živila, ki se dobavljajo prek prodaje na daljavo, izpolnjevati enake zahteve po informacijah kot živila, ki se prodajajo v trgovinah, je treba pojasniti, da bi morale biti v takšnih primerih ustrezne obvezne informacije o živilih na voljo tudi pred zaključkom nakupa.
- (27) Da se potrošnikom zagotovijo informacije o živilih, ki so nujne za ozaveščeno izbiro, bi morale biti na mešanih alkoholnih pijačah navedene tudi informacije o njihovih sestavinah.
- (28) Prav tako je pomembno, da se potrošnikom zagotovijo informacije o drugih alkoholnih pijačah. Posebna pravila Unije že obstajajo za označevanje vina. Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾ določa pravila, ki zagotavljajo varstvo in ustrezno obveščeno potrošnikov. Zato je primerno, da se na tej stopnji vino izvzame iz obveznosti glede navedbe sestavin in označbe hranilne vrednosti. Podobno je varstvo potrošnikov v zvezi z določenimi alkoholnimi pijačami zagotovljeno tudi z Uredbo Sveta (EGS) št. 1601/91 z dne 10. junija 1991 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov ⁽²⁾ ter z Uredbo (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ⁽³⁾. Zato bi se moralo isto izvzetje uporabljati tudi za pijače, zajete v navedenih uredbah.
- (29) Enako je treba obravnavati pijače, primerljive z vinom, aromatizirana vina, aromatizirane pijače na osnovi vina, aromatizirane mešane pijače iz vinskih proizvodov in žgane pijače ter zagotoviti, da za vse te pijače veljajo enake zakonodajne zahteve glede informacij o živilih. Zato bi moralo izvzetje iz obveznosti glede navedbe sestavin in označbe hranilne vrednosti veljati tudi za pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola in so pridobljene s fermentacijo sadja ali zelenjave, ter za medico in vse vrste piva.

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 149, 14.6.1991, str. 1.

⁽³⁾ UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

- (30) Vendar bi morala Komisija v petih letih od začetka veljavnosti te uredbe pripraviti poročilo, v katerem navede, ali bi morale biti nekatere kategorije pijač izvzete zlasti iz obveznosti glede navedbe informacij o energijski vrednosti, ter navesti razloge za utemeljitev morebitnih izvzetij, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi skladnosti z drugimi ustreznimi politikami Unije. Komisija lahko po potrebi predlaga posebne zahteve v okviru te uredbe.
- (31) Navedba države izvora ali kraja porekla živila bi morala biti podana kadar koli je verjetno, da bo odsotnost teh informacij potrošnika zavedla glede prave države izvora ali kraja porekla tega proizvoda. V vsakem primeru bi morala biti navedba države izvora ali kraja porekla podana na način, ki ne zavede potrošnika, in bi morala temeljiti na jasno opredeljenih merilih, ki zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za industrijo in izboljšujejo potrošnikovo razumevanje informacij v zvezi z državo izvora ali krajem porekla živila. Takšna merila se ne bi smela uporabljati za navedbe, povezane z imenom ali naslovom nosilca živilske dejavnosti.
- (32) V nekaterih primerih nosilci živilske dejavnosti morda želijo neobvezno navesti izvor živila in s tem pozornost potrošnikov usmeriti na lastnosti svojega proizvoda. Takšne navedbe bi morale biti prav tako skladne z usklajenimi merili.
- (33) V Uniji je navedba izvora, kot posledica krize zaradi goveje spongiformne encefalopatije, trenutno obvezna za goveje meso in proizvode iz govejega mesa⁽¹⁾, kar je pri potrošnikih vzbudilo pričakovanja. Ocena učinka Komisije potrjuje, da je izvor mesa, kot kaže, poglavitna skrb potrošnikov. V Uniji so še druge vrste mesa široke potrošnje, npr. prašičje, ovčje, kozje in perutninsko meso. Zato je primerno, da se tudi za te proizvode predpiše obvezna označba izvora. Posebne zahteve po navedbi izvora bi lahko bile za različne vrste mesa različne glede na značilnosti posamezne živalske vrste. Primerno je, da se z izvedbenimi pravili predvidi vzpostavitev obveznih zahtev, ki bi lahko bile ob upoštevanju načela sorazmernosti in upravne obremenitve nosilcev živilske dejavnosti in izvršnih organov za različne vrste mesa različne.
- (34) Določbe o obvezni označbi izvora so bile oblikovane na podlagi vertikalnega pristopa na primer za med⁽²⁾, sadje in zelenjavo⁽³⁾, ribe⁽⁴⁾, goveje meso in proizvode iz govejega mesa⁽⁵⁾ in oljčno olje⁽⁶⁾. Treba je preučiti možnost za razširitev obveznega označevanja izvora na druga živila. Zato je primerno Komisijo zaprositi za pripravo poročil, ki bi zajemala naslednja živila: vrste mesa, ki ni goveje, prašičje, ovčje, kozje ali perutninsko meso; mleko; mleko, ki se uporablja kot sestavina v mlečnih proizvodih; meso, ki se uporablja kot sestavina; nepredelana živila; proizvode z eno samo sestavino; sestavine, ki predstavljajo več kot 50 % živila. Ker je mleko eden od proizvodov, za katerega je navedba izvora še posebej zanimiva, bi moralo biti poročilo Komisije o tem proizvodu na voljo čim prej. Komisija lahko na podlagi sklepov iz teh poročil predloži predloge za spremembo zadevnih določb zakonodaje Unije ali da nove pobude, po potrebi po posameznih sektorjih.
- (35) Nepreferencialna pravila Unije o poreklu blaga so določena v Uredbi Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti⁽⁷⁾, njene izvedbene določbe pa v Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti⁽⁸⁾. Določitev države izvora živil bo temeljila na teh pravilih, ki so dobro znana trgovskim subjektom in upravam in bi morala olajšati njihovo izvajanje.
- (36) Označba hranilne vrednosti živila vključuje informacije o energijski vrednosti in nekaterih hranilnih snoveh v živilih. Obvezno zagotavljanje informacij o hranilni vrednosti bi moralo dopolnjevati ukrepe na področju izobraževanja javnosti o prehranjevanju in prispevati k izbiranju živil na podlagi prejetih informacij.
- (37) Bela knjiga Komisije je izpostavila nekatera hranila, pomembna za javno zdravje, kot so nasičene maščobne kisline, sladkorji in natrij. Zato je primerno, da bi zahteve o obveznem zagotavljanju informacij o hranilni vrednosti upoštevale takšne elemente.

(2) Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu (UL L 10, 12.1.2002, str. 47).

(3) Uredba Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave (UL L 350, 31.12.2007, str. 1).

(4) Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L 17, 21.1.2000, str. 22).

(5) Uredba (ES) št. 1760/2000.

(6) Uredba Komisije (ES) št. 1019/2002 z dne 13. junija 2002 o tržnih standardih za oljčno olje (UL L 155, 14.6.2002, str. 27).

(7) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

(8) UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

(1) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

- (38) Ker je eden od ciljev te uredbe končnemu potrošniku zagotoviti podlago za ozaveščeno izbiro, je pomembno, da se v tej zvezi zagotovi, da bo končni potrošnik zlahka razumel informacije na označbah. Zato je primerno, da se na označbah uporablja izraz „sol“ in ne sorodni izraz za hranilno snov „natrij“.
- (39) Na splošno se potrošniki ne zavedajo potencialnega prispevka alkoholnih pijač k njihovi prehrani. Zato je primerno zagotoviti navedbo informacij o vsebnosti hranilnih snovi zlasti mešanih alkoholnih pijač.
- (40) Zaradi doslednosti in usklajenosti zakonodaje Unije bi morala biti neobvezna vključitev prehranskih ali zdravstvenih trditvev na označbah živil v skladu z Uredbo (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih⁽¹⁾.
- (41) Da bi se izognili nepotrebnemu obremenjevanju industrije, je nekatere kategorije živil, ki niso predelana ali pri katerih informacije o hranilni vrednosti niso odločilen dejavnik za izbiro potrošnika, primerno izvzeti iz obveznosti označevanja hranilne vrednosti, razen če ni obveznost zagotovitve takšnih informacij določena z drugimi pravili Unije.
- (42) Informacije o hranilni vrednosti živil bi morale biti glede na sedanjo raven znanja o prehrani preproste in zlahka razumljive, saj to nagovarja povprečnega potrošnika in izpolnjuje namen informiranja, zaradi katerega je bilo označevanje uvedeno. Če so informacije o hranilni vrednosti deloma na sprednji in deloma na zadnji strani embalaže, bi to potrošnike utegnilo zmešati. Tako bi morala biti označba hranilne vrednosti v istem vidnem polju. Hkrati bi se lahko nekatere informacije, npr. na sprednji strani embalaže, neobvezno ponovile. Prosta izbira informacij, ki bi se lahko ponovile, bi potrošnike utegnila zmešati. Zato je treba pojasniti, katere informacije se lahko ponovijo, da se tako zagotovi, da lahko potrošniki pri kupovanju živil brez težav vidijo bistvene informacije o hranilni vrednosti.
- (43) Da bi spodbudili nosilce živilske dejavnosti k neobveznemu zagotavljanju informacij, vsebovanih v označbi hranilne vrednosti za živila, kot so alkoholne pijače in nepredpakirana živila, ki so lahko izvzeta iz označbe hranilne vrednosti, bi morala biti dana možnost navedbe zgolj določenih elementov označbe hranilne vrednosti. Kljub temu je primerno, da se jasno določijo informacije, ki se lahko zagotovijo neobvezno, s čimer se prepreči, da bi bil potrošnik zaveden zaradi proste izbire nosilca živilske dejavnosti.
- (44) Navedba hranilne vrednosti, razen na 100 g/100 ml/obrok, ali njen prikaz z grafičnimi oblikami ali simboli je nedavno še napredovala v nekaterih državah članicah in organizacijah v živilskem sektorju. Zaradi takšnih dodatnih oblik navajanja in prikaza lahko potrošniki lažje razumejo označbo hranilne vrednosti. Vendar v vsej Uniji ni dovolj dokazov o tem, kako povprečen potrošnik razume in uporablja drugače navedene ali prikazane informacije. Zato je primerno, da se omogočijo drugačne oblike navajanja in prikaza, ki bodo izdelane na podlagi meril, določenih v tej uredbi, in pozvati Komisijo, naj pripravi poročilo o uporabi teh oblik navajanja in prikaza, njihovem vplivu na notranji trg in priporočljivosti nadaljnega usklajevanja.
- (45) Države članice bi morale Komisiji zagotoviti ustrezne informacije o uporabi dodatnih oblik navajanja in prikaza označbe hranilne vrednosti na trgu na njenem ozemlju, da bi ji tako pomagale pri pripravi tega poročila. Zato bi morale biti države pooblaščenice, da od nosilcev živilske dejavnosti, ki na njihovem ozemlju dajejo v promet živila z dodatnimi oblikami navajanja in prikaza, zahtevajo, da nacionalnim organom sporočijo uporabo takšnih dodatnih oblik in jim zagotovijo ustrezna potrdila glede izpolnjevanja zahtev iz te uredbe.
- (46) Zaželeno je, da se zagotovi določena raven doslednosti v izdelavi dodatnih oblik navajanja in prikaza označbe hranilne vrednosti. Zato je primerno spodbujati stalno izmenjavo najboljših praks in izkušenj med državami članicami in Komisijo ter spodbujati sodelovanje zainteresiranih strani v takšni izmenjavi.
- (47) Navedbe količine hranilnih snovi in primerjalnih kazalcev v istem vidnem polju v zlahka prepoznavni obliki, da se omogoči ocena hranilnih lastnosti živila, bi bilo treba v celoti upoštevati kot del označbe hranilne vrednosti in se ne bi smele obravnavati kot skupina posameznih trditvev.
- (48) Izkušnje kažejo, da neobvezno zagotavljanje informacij o živilih v številnih primerih ogroža jasnost obveznih informacij o živilih. Zato bi bilo treba določiti merila, ki bodo nosilcem živilske dejavnosti in izvršnim organom pomagala pri vzpostavitvi ravnovesja med zagotavljanjem obveznih in neobveznih informacij o živilih.

⁽¹⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 9.

- (49) Države članice bi morale imeti – odvisno od dejanskih lokalnih razmer in okoliščin – še naprej pravico, da določijo pravila o zagotavljanju informacij v zvezi z nepredpakiranimi živili. Čeprav je v takšnih primerih zahteva potrošnika po drugih informacijah omejena, se informacije o možnih alergenih štejejo za zelo pomembne. Dokazi kažejo, da je mogoče večino primerov alergij na živila izslediti nazaj do nepredpakiranega živila. Zato bi bilo treba potrošniku vedno zagotoviti informacije o možnih alergenih.
- (50) Države članice ne bi smele imeti možnosti sprejemanja nacionalnih predpisov o zadevah, izrecno usklajenih s to uredbo, razen če to ni dovoljeno z zakonodajo Unije. Ta uredba državam članicam ne bi smela preprečevati sprejetja nacionalnih predpisov o zadevah, ki s to uredbo niso izrecno usklajene.
- (51) Pravila o informacijah o živilih bi morala biti možno prilagoditi hitrim spremembam v socialnem, gospodarskem in tehnološkem okolju.
- (52) Države članice bi morale izvesti uradni nadzor za zagotavljanje skladnosti s to uredbo v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali⁽¹⁾.
- (53) Da bi upoštevali to uredbo, bi bilo treba posodobiti sklicevanja na Direktivo 90/496/EGS v Uredbi (ES) št. 1924/2006 in Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom⁽²⁾. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti Uredbi (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006.
- (54) Nepravilno in pogosto posodabljanje zahtev o informacijah o živilih lahko za živilsko dejavnost, zlasti za mala in srednje velika podjetja, pomeni precejšnjo upravno obremenitev. Zato je ustrezno zagotoviti, da se ukrepi, ki jih Komisija lahko sprejme pri izvajanju svojih pooblastil na podlagi te uredbe, začnejo uporabljati na isti dan vsakega koledarskega leta po ustreznem prehodnem obdobju. V nujnih primerih, kadar je namen ukrepov varovanje zdravja ljudi, bi bilo treba dovoliti odstopanja od tega načela.
- (55) Za uporabo te uredbe je pomembno zagotoviti ustrezna prehodna obdobja, da bi lahko nosilci živilske dejavnosti prilagodili označevanje svojih proizvodov novim zahtevam, ki jih uvaja ta uredba.
- (56) Zaradi bistvenih sprememb zahtev glede označevanja hranilne vrednosti, ki jih uvaja ta uredba, zlasti sprememb glede vsebine označbe hranilne vrednosti, je primerno, da se nosilec živilske dejavnosti omogoči, da vnaprej predvidijo uporabo te uredbe.
- (57) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in se zato lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je nujno potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (58) Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte, med drugim glede zagotavljanja nekaterih obveznih podatkov na druge načine kot na embalaži ali označbi, seznama živil, za katera ni treba navesti seznama sestavin, ponovnega pregleda seznama snovi ali proizvodov, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti, ali seznama hranilnih snovi, ki se lahko navedejo neobvezno. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.
- (59) Zaradi zagotovitve enakih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba Komisijo pooblastiti, da sprejme izvedbena pravila, med drugim glede načinov navajanja enega ali več podatkov s piktogrami ali simboli namesto z besedami ali številkami, kontrasta med tiskanim besedilom in ozadjem, načina navedbe datuma minimalne trajnosti, načina navedbe države izvora ali kraja porekla za meso, natančnosti navedenih vrednosti za označbo hranilne vrednosti ali navajanja označbe hranilne vrednosti na obrok ali prehransko enoto. V skladu s členom 291 PDEU se pravila in splošna načela, ki se nanašajo na mehanizme, s katerimi države članice nadzirajo Komisijo pri izvajanju izvedbenih pooblastil, vnaprej določijo z uredbo, sprejeto po rednem zakonodajnem postopku. Do sprejetja navedene nove uredbe se še naprej uporablja Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽³⁾, razen regulativnega postopka s pregledom, ki se ne uporablja –

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 26.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa podlago za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov v zvezi z informacijami o živilih, ob upoštevanju razlik v razumevanju potrošnikov in njihovih potreb po informacijah, ter hkrati zagotavlja nemoteno delovanje notranjega trga.

2. Ta uredba določa splošna načela, zahteve in odgovornosti glede informacij o živilih in zlasti za označevanje živil. Določa sredstva, ki zagotavljajo pravico potrošnikov do informacij in postopke za zagotavljanje informacij o živilih, ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju zadostne prožnosti za odzivanje na prihodnji razvoj dogodkov in nove zahteve po informacijah.

3. Ta uredba se uporablja za nosilce živilske dejavnosti na vseh stopnjah živilske verige, kadar njihove dejavnosti vključujejo zagotavljanje informacij o živilih potrošnikom. Uporablja se za vsa živila, ki so namenjena končnemu potrošniku, vključno z živilami, ki jih dostavljajo obrati javne prehrane in živila za dobavo obratom javne prehrane.

4. Ta uredba se uporablja brez poseganja v zahteve za označevanje, določene v posebnih določbah Unije, ki se uporabljajo za posamezna živila.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) opredelitve pojmov „živilo“, „živilska zakonodaja“, „živilska dejavnost“, „nosilec živilske dejavnosti“, „prodaja na drobno“, „dajanje v promet“ in „končni potrošnik“ iz člena 2 ter točk (1), (2), (3), (7), (8) in (18) člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;
- (b) opredelitve pojmov „predelava“, „nepredelani proizvodi“ in „predelani proizvodi“ iz točk (m), (n) in (o) člena 2(1) Uredbe (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil⁽¹⁾;
- (c) opredelitev pojma „encim za živilo“ iz točke (a) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 7.

- (d) opredelitve pojmov „aditiv za živilo“, „pomožno tehnološko sredstvo“ in „nosilci“ iz točk (a) in (b) člena 3(2) ter točke 5 Priloge I k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila⁽³⁾;
- (e) opredelitev pojma „arome“ iz točke (a) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih⁽⁴⁾;
- (f) opredelitvi pojmov „meso“ in „mehansko izkoščeno meso“ iz točk 1.1 in 1.14 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora⁽⁵⁾;
- (g) opredelitev pojma „sredstva za komuniciranje na daljavo“ iz točke (4) člena 2 Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo⁽⁶⁾;
- (h) opredelitev pojma „oglaševanje“ iz točke (a) člena 2 Direktive 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju⁽⁷⁾;
- (i) opredelitev pojma „inženirski nanomateriali“ iz točke (c) člena 3(2) Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o novih živilih^(*) ⁽⁸⁾.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „informacije o živilih“ pomeni informacije v zvezi z živilom, ki so na voljo končnemu potrošniku prek označbe, drugega spremnega gradiva ali katerih koli drugih sredstev, vključno s sodobnimi tehnološkimi orodji ali verbalno komunikacijo;
- (b) „zakonodaja o informacijah o živilih“ pomeni določbe Unije, ki urejajo informacije o živilih in zlasti označevanje, vključno s splošnimi pravili, ki se v posebnih okoliščinah uporabljajo za vsa živila ali določene kategorije živil, in pravili, ki se uporabljajo le za posebna živila;
- (c) „obvezne informacije o živilih“ pomeni podatke, ki morajo na podlagi določb Unije biti zagotovljene končnemu potrošniku;

⁽³⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 16.

⁽⁴⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 34.

⁽⁵⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

⁽⁶⁾ UL L 144, 4.6.1997, str. 19.

⁽⁷⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

^(*) Dokument 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ UL L ...

- (d) „obrat javne prehrane“ pomeni vsak obrat (vključno z vozilom ali vgrajeno ali premično stojnico), kot so restavracije, menze, šole in bolnišnice, v katerih se med izvajanjem dejavnosti živila pripravijo za dostavo končnemu potrošniku in so pripravljena za uživanje brez nadaljnje priprave;
- (e) „predpakirano živilo“ pomeni vsako posamezno enoto, ki se kot taka predstavi končnemu potrošniku in obratom javne prehrane ter jo sestavlja živilo in embalaža, v katero je dano, preden se ponudi za prodajo, ne glede na to, ali takšna embalaža popolnoma ali samo delno zapira živilo, vendar v vsakem primeru na tak način, da vsebine ni mogoče spremeniti, ne da bi embalažo odprli ali spremenili;
- (f) „sestavina“ pomeni vsako snov ali proizvod, vključno z aromami, aditivi za živila in encimi za živila, ter vsako sestavino v sestavljenih sestavinah, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila in so še vedno prisotni v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki; ostanki se ne štejejo za „sestavine“;
- (g) „kraj porekla“ pomeni vsak navedeni kraj, iz katerega živilo izvira, in to ni „država izvora“, kot je določeno v skladu s členi 23 do 26 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
- (h) „sestavljena sestavina“ pomeni sestavino, ki je sama proizvod več kot ene sestavine;
- (i) „označba“ pomeni vsako žig, znamko, znak, slikovni znak ali drug opis v pisni, tiskani, odtisnjeni, označeni, vtisnjeni ali ožigosani obliki ali pritrjeni na embalažo ali posodo z živilom;
- (j) „označevanje“ pomeni vse navedbe, podatke, trgovska imena, blagovne znamke, slikovno gradivo ali simbole v zvezi z živilom, ki se namestijo na kakršno koli vrsto embalaže, dokument, obvestilo, označbo, obroček ali vratno etiketo, ki spremlja ali se nanaša na takšno živilo;
- (k) „vidno polje“ pomeni vse površine embalaže, ki jih je mogoče prebrati z ene same točke, ter omogoča hiter in enostaven dostop do informacij na označbi tako, da je potrošniku omogočeno branje teh informacij brez obračanja embalaže;
- (l) „pravno ime“ pomeni ime živila, predpisano z določbami Unije, ki se zanj uporabljajo, oziroma, če takšnih določb Unije ni, ime, določeno v zakonih in drugih predpisih, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se proizvod prodaja končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane;
- (m) „običajno ime“ pomeni ime, ki je v državi članici, v kateri se to živilo prodaja sprejeto kot ime živila brez potrebe po dodatni razlagi potrošnikom;
- (n) „opisno ime“ pomeni ime, ki zagotavlja opis živila in po potrebi njegove uporabe in je dovolj jasno, da potrošnikom omogoča razumevanje dejanske narave živila in njegovo razlikovanje od drugih proizvodov, s katerimi bi ga utegnili zamenjati;
- (o) „osnovna(-e) sestavina(-e)“ je(so) sestavina(-e) živila, ki predstavlja(-jo) več kot 50 % tega živila ali ki jo(jih) potrošnik običajno povezuje z imenom živila in za katero se v večini primerov zahteva navedba količine;
- (p) „datum minimalne trajnosti živila“ pomeni datum, do katerega to živilo ohrani svoje značilne lastnosti, kadar je pravilno shranjeno;
- (q) „hranilo“ so proteini, ogljikovi hidrati, maščobe, vlakna, natrij, vitamini in minerali iz Priloge XIII k tej uredbi ter druge snovi katere od teh kategorij ali ki so njihov sestavni del.

3. Za namene te uredbe se „država izvora živila“ nanaša na izvor živila, kot je določeno v skladu s členi 23 do 26 Uredbe (EGS) št. 2913/92.

4. Uporabljajo se tudi posebne opredelitve pojmov iz Priloge I.

POGLAVJE II

SPLOŠNA NAČELA GLEDE INFORMACIJ O ŽIVILIH

Člen 3

Splošni cilji

1. Zagotavljanje informacij o živilih dosega visoko raven varovanja zdravja in interesov potrošnikov z zagotavljanjem podlage končnim potrošnikom za ozaveščeno izbiro in za varno uporabo živil, zlasti v zvezi z zdravstvenimi, gospodarskimi, okoljskimi, socialnimi in etičnimi vidiki.

2. Cilj zakonodaje o informacijah o živilih je v Uniji zagotoviti prosti pretok živil, ki se zakonito proizvajajo in tržijo, ob upoštevanju potrebe po zaščiti zakonitih interesov proizvajalcev in pospeševanju proizvodnje kakovostnih proizvodov.

3. Kadar so z zakonodajo o informacijah o živilih določene nove zahteve, se upošteva potreba po prehodnem obdobju po začetku veljavnosti novih zahtev, v katerem se lahko živila z označbami, ki niso v skladu z novimi zahtevami, dajo v promet, in po tem, da se zaloge takšnih živil, ki so bila dana v promet pred iztekom prehodnega obdobja, še naprej prodajajo, dokler se ne porabijo.

Člen 4

Načela, ki urejajo obvezne informacije o živilih

1. Kadar zakonodaja o informacijah o živilih zahteva obvezne informacije o živilih, te zadevajo zlasti informacije, ki spadajo v eno od naslednjih kategorij:

- (a) informacije o identiteti in sestavi, lastnostih ali drugih značilnostih živila;
- (b) informacije o varovanju zdravja potrošnikov in varni uporabi živila. To so zlasti informacije o:
 - (i) lastnostih sestavin, ki lahko škodijo zdravju nekaterih skupin potrošnikov;
 - (ii) roku trajnosti, shranjevanju in varni uporabi;
 - (iii) vplivu na zdravje, vključno s tveganjem in posledicami v zvezi s škodljivim in nevarnim uživanjem živila;
- (c) informacije o hranilni vrednosti, da se potrošnikom, tudi tistim s posebnimi prehranskimi potrebami, omogoči ozaveščena izbira.

2. V zvezi s potrebo po obveznih informacijah o živilih in da se potrošnikom omogoči ozaveščena izbira se upošteva splošna potreba večine potrošnikov po nekaterih informacijah, ki jim pripisujejo poseben pomen, ali vse splošno sprejete koristi za potrošnika.

Člen 5

Posvetovanje z Evropsko agencijo za varnost hrane

Vsi ukrepi Unije v okviru zakonodaje o informacijah o živilih, ki bi lahko vplivali na javno zdravje, se sprejmejo po posvetovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: „agencija“).

POGLAVJE III

SPLOŠNE ZAHTEVE PO INFORMACIJAH O ŽIVILIH IN ODGOVORNOST NOSILCEV ŽIVILSKE DEJAVNOSTI

Člen 6

Osnovna zahteva

Vsem živilom, namenjenim za dobavo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane, so priložene informacije o živilih v skladu s to uredbo.

Člen 7

Prakse poštenega informiranja

1. Informacije o živilih ne smejo biti zavajajoče, zlasti:
 - (a) glede značilnosti živila in še posebej njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, roka uporabnosti, države izvora ali kraja porekla, načina proizvodnje ali pridelave;
 - (b) z navedbo učinkov ali lastnosti, ki jih živilo nima;
 - (c) z napeljevanjem, da ima živilo posebne lastnosti, če imajo take lastnosti vsa istovrstna živila;
 - (d) z opisom ali slikovnimi prikazi, ki bi potrošniku namigovali o prisotnosti določenega živila ali vsebnosti sestavine, medtem ko bi sestavni del, naravno prisoten v tem živilu, oziroma sestavina, ki se v njem običajno uporablja, bila nadomeščena z drugačnim sestavnim delom oziroma drugačno sestavino.
2. Informacije o živilih so točne, jasne in potrošniku zlahka razumljive.
3. Ob upoštevanju odstopanj, določenih z zakonodajo Unije, ki se uporablja za naravne mineralne vode in živila za posebne prehranske namene, informacije o živilih nobenemu živilu ne smejo pripisovati ali opozarjati na lastnosti, kot so preprečevanje, zdravljenje ali ozdravljenje bolezni pri ljudeh.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se uporabljajo tudi za:

- (a) oglaševanje;
- (b) predstavitev živil, zlasti njihove oblike, videza ali embalaže, uporabljene embalažne materiale, način, kako so razporejena, in okolje, v katerem so razstavljena.

Člen 8

Odgovornosti

1. Nosilec živilske dejavnosti, odgovoren za informacije o živilih, je nosilec dejavnosti, pod čigar imenom ali nazivom podjetja se živilo trži oziroma, če ima ta nosilec sedež zunaj Unije, uvoznik na trg Unije.
2. Nosilec živilske dejavnosti, odgovoren za informacije o živilih, zagotovi prisotnost in točnost informacij o živilih v skladu z veljavno zakonodajo o informacijah o živilih in ustreznimi nacionalnimi določbami.

3. Nosilci živilske dejavnosti, ki ne vplivajo na informacije o živilih, ne dobavljajo živil, za katera na podlagi informacij, ki jih imajo kot strokovnjaki, vedo ali domnevajo, da niso skladna z zakonodajo o informacijah o živilih, ki se uporablja, in zahtevami iz ustreznih nacionalnih določb.

4. Nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom ne spremenijo informacij, ki spremljajo živilo, če bi takšne spremembe zavedle končnega potrošnika ali drugače znižale raven varstva potrošnikov in zmanjšale možnosti končnih potrošnikov za ozaveščeno izbiro. Nosilci živilske dejavnosti so odgovorni za vse morebitne spremembe informacij, ki spremljajo živilo.

5. Brez poseganja v odstavka 2 do 4 nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo skladnost z zahtevami iz zakonodaje o informacijah o živilih in ustreznimi nacionalnimi določbami, ki zadevajo njihove dejavnosti, in preverijo, ali so takšne zahteve izpolnjene.

6. Nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo, da se informacije v zvezi z nepredpakiranimi živilami, namenjenimi končnemu potrošniku ali za dobavo obratom javne prehrane, prenesejo nosilcu živilske dejavnosti, ki živila prejme, da bi se tako končnemu potrošniku po potrebi zagotovile obvezne informacije o živilih.

7. V naslednjih primerih nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo, da so obvezni podatki, ki se zahtevajo v skladu s členoma 9 in 10, prikazani na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi ali na trgovinskih dokumentih, ki se nanašajo na živila, kadar je mogoče zagotoviti, da so takšni dokumenti bodisi priloženi živilom, na katera se nanašajo, ali so bili poslani pred dobavo ali sočasno z njo:

(a) kadar so predpakirana živila namenjena končnemu potrošniku, vendar se tržijo na stopnji pred prodajo končnemu potrošniku, in kadar na navedeni stopnji ne gre za prodajo obratom javne prehrane;

(b) kadar so predpakirana živila namenjena za dobavo obratom javne prehrane za pripravo, predelavo, razdelitev ali rezanje.

Ne glede na prvi pododstavek nosilci živilske dejavnosti zagotovijo, da so podatki iz točk (a), (f), (g) in (h) člena 9(1) prikazani tudi na zunanji embalaži, v kateri so predpakirana živila predstavljena za trženje.

8. Nosilci živilske dejavnosti, ki drugim nosilcem živilske dejavnosti dobavljajo živila, ki niso namenjena končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane, poskrbijo, da tem nosilcem živilske dejavnosti zagotovijo dovolj informacij, da jim, kadar je to potrebno, omogočijo izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 2.

POGLAVJE IV

OBVEZNE INFORMACIJE O ŽIVILIH

ODDELEK 1

Vsebina in predstavitev

Člen 9

Seznam obveznih podatkov

1. V skladu s členi 10 do 34 in ob upoštevanju izjem iz tega poglavja je obvezna navedba naslednjih podatkov:

- (a) ime živila;
- (b) seznam sestavin;
- (c) vsaka sestavina ali pomožno tehnološko sredstvo, ki je navedeno na seznamu v Prilogi II ali pridobljeno iz snovi ali proizvoda s seznama v Prilogi II, ki povzroča alergije ali preobčutljivosti, se uporablja v proizvodnji ali pri pripravi živila in je še vedno prisotno v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki;
- (d) količina nekaterih sestavin ali kategorij sestavin;
- (e) neto količina živila;
- (f) datum minimalne trajnosti ali „datum uporabe“;
- (g) posebni pogoji shranjevanja in/ali pogoji uporabe;
- (h) ime ali naziv podjetja in naslov nosilca živilske dejavnosti iz člena 8(1);
- (i) država izvora ali kraj porekla, kot je predviden(-a) v členu 25;
- (j) navodila za uporabo, kadar živila ne bi bilo mogoče ustrezno uporabiti brez teh navodil;
- (k) pri pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, dejanska alkoholna stopnja v volumenskih odstotkih;
- (l) označba hranilne vrednosti.

2. Podatki iz odstavka 1 se navedejo z uporabo besed in števil. Namesto z besedami ali številkami se lahko navedejo tudi s piktogrami ali simboli, če je Komisija sprejela izvedbene ukrepe v skladu z odstavkom 3 in v skladu s temi izvedbenimi ukrepi.

3. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme podrobna pravila o načinih navajanja enega ali več podatkov s piktogrami ali simboli namesto z besedami ali številkami, pri čemer upošteva dokaze o enotnem razumevanju pri potrošnikih.

Člen 10

Dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil

1. Poleg podatkov iz člena 9(1) so v Prilogi III določeni dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil.

2. Zaradi zagotovitve obveščanja potrošnikov glede posebnih vrst ali kategorij živil in zaradi upoštevanja tehničnega napredka, znanstvenih dosežkov, varovanja zdravja potrošnikov oziroma varne uporabe živil lahko Komisija spremeni Prilogo III z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50, 51 in 52.

Člen 11

Teža in količina

Člen 9 ne posega v podrobnejše določbe Unije v zvezi s težo in količino.

Člen 12

Razpoložljivost in namestitve obveznih informacij o živilih

1. Obvezne informacije o živilih so na voljo in zlahka dostopne za vsa živila v skladu s to uredbo.

2. V primeru predpakiranih živil so obvezne informacije o živilih prikazane neposredno na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi.

3. Kot zagotovilo, da lahko potrošnik izrabi tudi druge načine za pridobivanje obveznih informacij o živilih, ki so bolj prilagojeni za navedbo nekaterih obveznih podatkov, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 določi pravila o razpoložljivosti nekaterih obveznih podatkov na druge načine kot na embalaži ali označbi.

4. Za nepredpakirana živila se uporabljajo določbe člena 42.

Člen 13

Predstavitev obveznih podatkov

1. Brez poseganja v pravila, sprejeta v skladu s členom 42(2), morajo biti obvezne informacije o živilih označene na dobro vidnem mestu tako, da so zlahka vidne, jasno čitljive in, kadar je primerno, neizbrisne. Nikakor niso prekrite, zakrite ali ločene z

drugim pisnim ali slikovnim gradivom ali zaradi takšnega gradiva ali katerega koli drugega dodatnega gradiva manj opazne.

2. Brez poseganja v posebne določbe Unije, ki se uporabljajo za posamezna živila v zvezi z zahtevami iz točk (a) do (k) člena 9(1), so obvezni podatki iz člena 9(1), kadar so prikazani na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi, natisnjeni na embalaži ali oznaki s črkami v velikosti, pri kateri je srednji črkovni pas (x-height), kot je določeno v Prilogi IV, 1,2 mm ali več. Obvezni podatki so prikazani tako, da je med tiskanim besedilom in ozadjem zagotovljen velik kontrast.

3. Pri embalažah ali posodah, katerih največja površina je manjša od 60 cm², dovoljena velikost črk iz odstavka 2 znaša 0,9 mm ali več (x-height).

4. Za namene zagotovitve enotnega izvajanja odstavka 2 tega člena lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme podrobna pravila o kontrastu med tiskanim besedilom in ozadjem.

5. Za namene doseganja ciljev te uredbe Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 določi merila o čitljivosti poleg tistih, ki so navedena v odstavku 2 tega člena.

Z enakim namenom, kot je naveden v prvem pododstavku, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 razširi zahteve iz odstavka 6 tega člena na dodatne obvezne podatke za posamezne vrste ali kategorije živil.

6. Podatki iz točk (a), (e), (f) in (k) člena 9(1) so prikazani v istem vidnem polju.

7. Odstavek 6 tega člena se ne uporablja v primerih iz člena 16(1) in (2).

Člen 14

Prodaja na daljavo

1. Brez poseganja v zahteve po obveščanju iz člena 9 so v primeru predpakiranih živil, ponujenih za prodajo s sredstvi za komuniciranje na daljavo:

(a) obvezne informacije o živilih, razen podatkov iz točke (f) člena 9(1), na voljo pred zaključkom nakupa in prikazane na podpornem gradivu za prodajo na daljavo ali zagotovljene z drugimi ustreznimi sredstvi, ki jih nosilec živilske dejavnosti jasno opredeli. Kadar se uporabljajo druga ustrezna sredstva, nosilec živilske dejavnosti obvezne informacije o živilih zagotovi brez dodatnih stroškov za potrošnika;

(b) vsi obvezni podatki na voljo ob dobavi.

2. V primeru nepredpakiranih živil, ponujenih za prodajo s sredstvi za komuniciranje na daljavo, se podatki, ki se zahtevajo v členu 42, dajo na voljo v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Točka (a) odstavka 1 se ne uporablja za živila, ponujena za prodajo na prodajnih avtomatih ali v trgovskih lokalih, opremljenih z avtomati.

Člen 15

Jezikovne zahteve

1. Brez poseganja v člen 9(2) so obvezne informacije o živilih prikazane v jeziku, ki ga potrošniki držav članic, v katerih se živilo trži, zlahka razumejo.

2. Države članice, v katerih se živilo trži, lahko na svojem ozemlju predpišejo, da se podatki navedejo v enem ali več jezikih, ki spadajo med uradne jezike Unije.

3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta možnosti, da se podatki navedejo v več jezikih.

Člen 16

Opustitev navedbe nekaterih obveznih podatkov

1. V primeru steklenic za ponovno uporabo, ki so neizbrisno označene in zato nimajo označbe, obročka ali vratne etikete, so obvezni samo podatki iz točk (a), (c), (e), (f) in (l) člena 9(1).

2. V primeru embalaže ali posod, katerih največja površina je manjša od 10 cm², je na embalaži ali označbi obvezno navesti podatke iz točk (a), (c), (e) in (f) člena 9(1). Podatki iz točke (b) člena 9(1) se zagotovijo z drugimi sredstvi ali so na voljo na zahtevo potrošnika.

3. Brez poseganja v druge določbe Unije, ki določajo obvezno označbo hranilne vrednosti, navedba iz točke (l) člena 9(1) ni obvezna za živila iz Priloge V.

4. Brez poseganja v druge določbe Unije, ki zahtevajo seznam sestavin ali obvezno označbo hranilne vrednosti, podatki iz točk (b) in (l) člena 9(1) niso obvezni za:

(a) vina iz Priloge XIb k Uredbi (ES) št. 1234/2007;

(b) proizvode iz Uredbe (EGS) št. 1601/91;

(c) pijače, ki so podobne tistim iz točk (a) in (b) tega odstavka in vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola in so pridobljene s fermentacijo sadja ali zelenjave;

(d) medico;

(e) vse vrste piva, in

(f) žgane pijače, kot so opredeljene v členu 2(1) Uredbe (ES) št. 110/2008.

Komisija do ... (*) pripravi poročilo o uporabi člena 18 in člena 29(1) za proizvode iz tega odstavka, pri čemer navede, ali bi morale biti nekatere kategorije pijač izvzete zlasti glede obveznosti navedbe informacij o energijski vrednosti, ter razlogov za utemeljitev morebitnih izjem, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi skladnosti z drugimi ustreznimi politikami Unije.

Komisija lahko temu poročilu priloži zakonodajni predlog o določitvi pravil glede seznama sestavin ali obvezne navedbe hranilne vrednosti za te proizvode.

ODDELEK 2

Podrobne določbe o obveznih podatkih

Člen 17

Ime živila

1. Ime živila je njegovo predpisano prodajno ime. Če prodajno ime ni predpisano, je ime živila njegovo običajno ime, če pa običajnega imena ni ali se ne uporablja, se navede opisno ime živila.

2. V državi članici trženja je dovoljena uporaba imena živila, pod katerim se proizvod zakonito proizvaja in trži v državi članici proizvodnje. Kadar pa uporaba ostalih določb te uredbe, zlasti tistih iz člena 9, potrošnikom v državi članici trženja ne bi omogočila razpoznavanja dejanske narave živila in njegovega razlikovanja od živil, s katerim bi ga lahko zamenjali, ime živila spremljajo druge opisne informacije, ki so prikazane v bližini imena živila.

3. V izjemnih primerih se ime živila v državi članici proizvodnje ne uporabi v državi članici trženja, kadar se živilo, ki ga poimenuje država članica proizvodnje, glede sestave ali proizvodnje tako razlikuje od živila, znanega pod tem imenom v državi članici trženja, da določbe odstavka 2 ne zadostujejo za zagotovitev pravilne obveščeni potrošnika v državi članici trženja.

4. Ime, zaščiteno kot intelektualna lastnina, blagovna znamka ali izmišljeno ime, ne nadomesti prodajnega imena živila.

(*) Pet let po dnevu začetka veljavnosti te uredbe.

5. Posebne določbe o imenu živila in podatkih, ki spremljajo živilo, so določene v Prilogi VI.

Člen 18

Seznam sestavin

1. Seznam sestavin je naveden pod ustreznim naslovom, ki vključuje besedo „sestavine“. Seznam vključuje vse sestavine živila, po padajočem vrstnem redu glede na maso, kakor je zabeležena v času njihove uporabe pri proizvodnji živila.

2. Sestavine se označijo z značilnim imenom, in sicer, kjer je primerno, v skladu s pravili iz člena 17 in Priloge VI.

3. Vse sestavine, vsebovane v obliki inženirskega nanomateriala, se jasno označijo na seznamu sestavin. Imenom takih sestavin sledi beseda „nano“ v oklepajih.

4. Tehnična pravila za uporabo odstavkov 1 in 2 tega člena so določena v Prilogi VII.

Člen 19

Opustitev navedbe seznama sestavin

1. Seznama sestavin ni treba navesti za naslednja živila:

(a) sveže sadje in zelenjavo, vključno s krompirjem, ki ni bil olupljen, rezan ali podobno obdelan;

(b) gazirano vodo, katere opis navaja, da je bila gazirana;

(c) fermentirane kise, pridobljene izključno iz enega samega osnovnega proizvoda, pod pogojem, da ni bila dodana nobena druga sestavina;

(d) sir, maslo, fermentirano mleko in smetano, ki jim ni bila dodana nobena druga sestavina, razen mlečnih sestavin, encimov in mikrobioloških kultur, bistvenih za proizvodnjo, ali soli, potrebne za proizvodnjo sira, razen za sveže in predelane sire;

(e) živila iz ene same sestavine, pri katerih:

(i) je ime živila enako imenu sestavine, ali

(ii) ime živila omogoča jasno prepoznavnost narave sestavine.

2. Zaradi upoštevanja ustreznosti seznama sestavin, nanašajočih se na posebne vrste ali kategorije živil, za potrošnike, lahko Komisija v izjemnih primerih z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 dopolni

odstavek 1 tega člena, če opustitev informacij ne povzroči pomanjkljive obveščenosti končnega potrošnika in obratov javne prehrane.

Člen 20

Opustitev navedbe sestavnih delov živila na seznamu sestavin

Brez poseganja v člen 21 na seznam sestavin ni treba vključiti naslednjih sestavnih delov živil:

(a) sestavnih delov sestavine, ki so bili začasno izločeni med proizvodnim postopkom in pozneje ponovno vključeni, vendar ne presegajo svojih prvotnih deležev;

(b) aditivov za živila in encimov za živila:

(i) ki so v navedenem živilu prisotni le zaradi tega, ker jih vsebuje ena ali več sestavin navedenega živila, v skladu z načelom prenosa iz točk (a) in (b) člena 18(1) Uredbe (ES) št. 1333/2008, pod pogojem, da nimajo tehnološke funkcije v izdelku, ali

(ii) ki se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva;

(c) nosilcev in snovi, ki niso aditivi za živila, vendar se uporabljajo na enak način in z enakim namenom kot nosilci, in ki se uporabljajo le v nujno potrebnih količinah;

(d) snovi, ki niso aditivi za živila, vendar se uporabljajo na enak način in z enakim namenom kot pomožna tehnološka sredstva ter so še vedno prisotne v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki;

(e) vode:

(i) kadar se voda uporablja med proizvodnim postopkom izključno za ponovno obnovitev sestavine, uporabljene v zgoščeni (koncentrirani) ali posušeni (dehidrirani) obliki, ali

(ii) pri tekočem mediju, ki se običajno ne zaužije.

Člen 21

Označevanje nekaterih snovi ali proizvodov, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti

1. Brez poseganja v pravila, sprejeta v skladu s členom 42(2), se podatki iz točke (c) člena 9(1) navedejo na seznamu sestavin v skladu s pravili, določenimi v členu 18(1), z natančnim sklicevanjem na ime snovi ali proizvoda iz Priloge II.

Če seznama sestavin ni, navedba podatkov iz člena 9(1)(c) vključuje besedo „vsebuje“, ki ji sledi ime snovi ali proizvoda iz Priloge II.

Kadar več sestavin ali pomožnih tehnoloških sredstev nekega živila izvira iz ene same snovi ali proizvoda iz Priloge II, se to pojasni na označbi za vsako zadevno sestavino ali pomožno tehnološko sredstvo.

Navedba podatkov iz točke (c) člena 9(1) ni potrebna v primerih, kadar se ime živila jasno nanaša na zadevno sestavino ali proizvod.

2. Zaradi zagotovitve boljšega informiranja potrošnikov ter upoštevanja najnovejšega znanstvenega napredka in tehnološkega znanja Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50, 51 in 52 sistematično ponovno preuči seznam iz Priloge II in ga po potrebi posodobi.

Člen 22

Navedba količine sestavin

1. Navedba količine sestavine ali kategorije sestavin, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila, je potrebna, kadar je določena sestavina ali kategorija sestavin:

- (a) navedena v imenu živila ali jo potrošnik običajno povezuje z navedenim imenom, ali
- (b) poudarjena na označbi z besedami, slikami ali grafiko, ali
- (c) bistvena za opredelitev živila in se zaradi nje razlikuje od izdelkov, s katerimi bi jo bilo možno zamenjati zaradi njenega imena ali videza.

2. Tehnična pravila za uporabo odstavka 1, vključno s posebnimi primeri, v katerih navedba količine za nekatere sestavine ni potrebna, so določena v Prilogi VIII.

Člen 23

Neto količina

1. Neto količina živila se izrazi v litrih, centilitrih, mililitrih, kilogramih ali gramih, kot je ustrezno:

- (a) pri tekočih proizvodih v enotah za merjenje prostornine;
- (b) pri drugih proizvodih v enotah za merjenje mase.

2. Da bi se potrošnikom zagotovilo boljše razumevanje informacij o živilih na označbi, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 za nekatera določena živila določi, da se neto količina navede na drugačen način, kot je določen v odstavku 1 tega člena.

3. Tehnična pravila za uporabo odstavka 1, vključno s posebnimi primeri, v katerih navedba neto količine ni potrebna, so določena v Prilogi IX.

Člen 24

Minimalna trajnost in datum uporabe

1. Pri živilih, ki so z mikrobiološkega vidika hitro pokvarljiva in lahko zato po krajšem obdobju predstavljajo neposredno nevarnost za zdravje ljudi, se datum minimalne trajnosti zamenja z datumom uporabe. Šteje se, da po datumu uporabe živilo ni varno v skladu s členom 14(2) do (5) Uredbe (ES) št. 178/2002.

2. Ustrezen datum se navede v skladu s Prilogo X.

3. Zaradi zagotovitve enotnega načina navedbe datuma minimalne trajnosti iz točke 1(c) Priloge X lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme izvedbena pravila v zvezi s tem.

Člen 25

Država izvora ali kraj porekla

1. Ta člen se uporablja brez poseganja v zahteve glede označevanja, določene v posebnih določbah Unije, zlasti Uredbi Sveta (ES) št. 509/2006 z dne 20. marca 2006 o zajamčenih tradicionalnih posebnostih kmetijskih proizvodov in živil⁽¹⁾ in Uredbi Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila⁽²⁾.

2. Navedba države izvora ali kraja porekla je obvezna:

- (a) kadar bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede prave države izvora ali kraja porekla živila, zlasti če bi informacije, priložene živilu, ali označba kot celota sicer pomenila, da ima živilo drugačno državo izvora ali kraj porekla;
- (b) za meso, ki spada pod oznake kombinirane nomenklature („KN“) iz Priloge XI. Uporaba te točke je odvisna od sprejetih izvedbenih pravil iz odstavka 6 tega člena.

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

3. Kadar je država izvora ali kraj porekla živila naveden in ni enak državi izvora ali kraju porekla njegove osnovne sestavine, se navede:

- (a) tudi država izvora ali kraj porekla osnovne sestavine, ali
- (b) da država izvora ali kraj porekla osnovne sestavine ni enak državi izvora ali kraju porekla živila.

Uporaba tega odstavka je odvisna od sprejetja izvedbenih pravil iz odstavka 6 tega člena.

4. Komisija v petih letih po začetku uporabe točke (b) odstavka 2 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni obvezno navajanje države izvora ali kraja porekla pri proizvodih iz navedene točke.

5. Komisija do... (*) predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročila v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla za:

- (a) vrste mesa razen govedine in ki niso navedene v točki (b) odstavka 2;
- (b) mleko;
- (c) mleko, ki se uporablja kot sestavina v mlečnih proizvodih;
- (d) meso, ki se uporablja kot sestavina;
- (e) nepredelana živila;
- (f) proizvode z eno samo sestavino;
- (g) sestavine, ki predstavljajo več kot 50 % živila.

V teh poročilih se upošteva potrošnikova potreba po obveščeni, izvedljivost obvezne navedbe iz prvega pododstavka ter analiza stroškov in koristi uvedbe takšnih ukrepov, vključno s pravnim vplivom na notranji trg in vplivom na mednarodno trgovino.

Komisija lahko tem poročilom doda predloge sprememb ustreznih določb Unije.

6. Komisija do... (**) v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme izvedbena pravila v zvezi z uporabo točke (b) odstavka 2 tega člena in uporabo odstavka 3 tega člena.

(*) Tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.
 (**) Dve leti po začetku veljavnosti te uredbe.

Člen 26

Navodila za uporabo

1. Navodila za uporabo živila se navedejo na način, ki omogoča ustrezno rokovanje z živilom.
2. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme podrobna pravila o izvajanju odstavka 1 tega člena v zvezi z nekaterimi živali.

Člen 27

Vsebnost alkohola

1. Pravila o navedbi volumenskega odstotka alkohola so za proizvode, uvrščene pod oznako 2204 KN, določena v posebnih določbah Unije, ki se uporabljajo za takšne proizvode.
2. Dejanski volumenski odstotek alkohola v pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, razen tistih iz odstavka 1, se navede v skladu s Prilogo XII.

ODDELEK 3

Označba hranilne vrednosti

Člen 28

Povezava z drugo zakonodajo

1. Ta oddelek se ne uporablja za živila v okviru področja uporabe naslednje zakonodaje:
 - (a) Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih ⁽¹⁾;
 - (b) Direktive 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod ⁽²⁾.
2. Ta oddelek se uporablja brez poseganja v Direktivo 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o živilih za posebne prehranske namene ⁽³⁾ in v posebne direktive iz člena 4(1) navedene direktive.

Člen 29

Vsebina

1. Obvezna označba hranilne vrednosti vključuje:
 - (a) energijsko vrednost, in
 - (b) količine maščob, nasičenih maščobnih kislin, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli.

⁽¹⁾ UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

⁽²⁾ UL L 164, 26.6.2009, str. 45.

⁽³⁾ UL L 124, 20.5.2009, str. 21.

Po potrebi je lahko v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti izjava, v kateri je navedeno, da je vsebnost soli izključno posledica naravno prisotnega natrija.

2. Vsebinsko obvezne označbe hranilne vrednosti iz odstavka 1 se lahko dopolni z navedbo količin ene ali več naslednjih snovi:

- (a) trans-maščobnih kislin;
 - (b) enkrat nenasičenih maščobnih kislin;
 - (c) večkrat nenasičenih maščobnih kislin;
 - (d) poliolov;
 - (e) škroba;
 - (f) prehranskih vlaknin;
 - (g) vitaminov ali mineralov iz točke 1 dela A Priloge XIII, ki so prisotni v znatnih količinah, kakor je opredeljeno v točki 2 dela A Priloge XIII.
3. Kadar označba predpakiranega živila vsebuje obvezno označbo hranilne vrednosti iz odstavka 1, se lahko na njej ponovijo informacije o energijski vrednosti ter količinah maščob, nasičenih maščobnih kislin, sladkorjev in soli.
4. Kadar označba proizvodov iz člena 16(4) vsebuje označbo hranilne vrednosti, je lahko z odstopanjem od člena 35(1) vsebina označbe omejena le na energijsko vrednost.
5. Kadar označba proizvodov iz člena 42(1) vsebuje označbo hranilne vrednosti, je lahko vsebina te označbe brez poseganja v člen 42 in z odstopanjem od člena 35(1) omejena le na:

- (a) energijsko vrednost, ali
- (b) energijsko vrednost ter količine maščob, nasičenih maščobnih kislin, sladkorjev in soli.

6. Da bi upoštevali ustreznost podatkov iz odstavkov 2 do 5 tega člena za obveščanje potrošnikov, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 in ob upoštevanju pogojev iz členov 50 in 51 z dodajanjem ali črtanjem podatkov spremeni sezname v odstavkih 2 do 5 tega člena.

Člen 30

Izračun

1. Energijska vrednost se izračuna s pretvorbenimi faktorji iz Priloge XIV.
2. Komisija lahko z delegiranimi akti v skladu s členom 49 in ob upoštevanju pogojev iz členov 50 in 51 določi pretvorbene faktorje za vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XIII, zato da se vsebnost vitaminov in mineralov v živilih natančneje izračuna. Ti pretvorbeni faktorji se dodajo Prilogi XIV.
3. Energijska vrednost in količine hranilnih snovi iz člena 29(1) do (5) so količine, ki se nahajajo v živilu, ki je v prometu.

Informacije se po potrebi lahko nanašajo na živilo po pripravi, pod pogojem, da so predložena dovolj natančna navodila za pripravo in se informacije nanašajo na živilo, pripravljeno za neposredno uživanje.

4. Navedene vrednosti so, glede na posamezen primer, povprečne vrednosti, ki temeljijo na:

- (a) analizi živila, ki jo je opravil proizvajalec;
- (b) izračunu iz znanih ali dejanskih povprečnih vrednosti uporabljenih sestavin, ali
- (c) izračunu iz splošno veljavnih in sprejetih podatkov.

Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme podrobna pravila za enotno izvajanje tega odstavka v zvezi z natančnostjo navedenih vrednosti, kot so razlike med navedenimi vrednostmi ter vrednostmi, ugotovljenimi pri uradnih pregledih.

Člen 31

Navedbe na 100 g ali na 100 ml

1. Energijska vrednost in količina hranilnih snovi iz člena 29(1) do (5) se izrazita z merskimi enotami iz Priloge XV.
2. Energijska vrednost in količina hranilnih snovi iz člena 29(1) do (5) se izrazita na 100 g ali na 100 ml.
3. Označba za vitamine in minerale, če je na voljo, se navede v obliki iz odstavka 2, poleg tega pa se izrazi tudi kot odstotek priporočenih vnosov iz točke 1 dela A Priloge XIII v razmerju do vrednosti na 100 g ali na 100 ml.
4. Poleg navedbe v obliki iz odstavka 2 tega člena se lahko energijska vrednost in količine hranilnih vrednosti iz člena 29(1), (3), (4) in (5) po potrebi izrazijo kot odstotek priporočenih vnosov iz dela B Priloge XIII v razmerju do vrednosti na 100 g ali na 100 ml.

Člen 32

Navedbe na porcijo ali na enoto pakiranja v več porcijah

1. V naslednjih primerih se lahko energijska vrednost in količine hranilnih snovi iz člena 29(1) do (5) izrazijo na porcijo in/ali na enoto pakiranja v več porcijah, ki jo potrošnik zlahka

prepozna, pod pogojem, da je porcija ali enota količinsko opredeljena na označbi in da je navedeno število porcij ali enot, vsebovanih v embalaži:

(a) poleg oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 31(2);

(b) poleg oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 31(3) glede na količine vitaminov in mineralov;

(c) poleg ali namesto oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 31(4).

2. V primerih iz člena 29(3), (4) in (5) se energijska vrednost in količina hranilnih snovi in/ali odstotek priporočenih vnosov iz dela B Priloge XIII z odstopanjem od člena 31(2) lahko izrazijo le na podlagi obroka ali prehranske enote.

3. Obrok ali enota se navedeta v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.

4. Da bi zagotovili enotno navajanje označb hranilne vrednosti na obrok ali prehransko enoto in za potrošnike predvideli enotno podlago za primerjavo, lahko Komisija ob upoštevanju sedanjih potrošniških navad in prehranskih priporočil v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme pravila, v skladu s katerimi se za posebne kategorije živil hranilne vrednosti navedejo na obrok ali prehransko enoto.

Člen 33

Predstavitev

1. Podatki iz člena 29(1) in (2) se vključijo v isto vidno polje. Predstavljeni so skupaj in jasno ter, kadar je ustrezno, v vrstnem redu iz Priloge XV.

2. Podatki iz člena 29(1) in (2) se predstavijo, če prostor to dopušča, v numerični obliki kot preglednica. Kadar prostor tega ne dopušča, je označba prikazana v linearni obliki.

3. Podatki iz člena 29(3) so lahko predstavljeni skupaj:

(a) v drugem vidnem polju, kot je tisti iz odstavka 1 tega člena, in

(b) v drugačni obliki, kot je tista iz odstavka 2 tega člena.

4. Podatki iz člena 29(4) in (5) so lahko predstavljeni v drugačni obliki, kot je tista iz odstavka 2 tega člena.

5. V primerih, kadar je energijska vrednost ali količina hranilne(-ih) snovi v proizvodu zanemarljiva, se lahko informacije o navedenih elementih nadomestijo z izjavo, kot je „Vsebuje zanemarljive količine...“, in se navedejo v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.

Da bi zagotovili enotno izvajanje tega odstavka, lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme pravila o energijski vrednosti in količini hranilnih snovi iz člena 29(1) do (5), ki se lahko štejeta za zanemarljivi.

6. Da bi zagotovili enoten prikaz hranilne vrednosti v obliki iz odstavkov 1 do 4 tega člena, lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) v tej zvezi sprejme izvedbena pravila.

Člen 34

Dodatne oblike navedbe in prikaza

1. Poleg oblik navedbe iz člena 31(2) in (4) ter člena 32 ter prikaza iz člena 33(2) sta energijska vrednost in količina hranilnih snovi iz člena 29(1) do (5) lahko podani v drugih oblikah navedbe in/ali prikazani z uporabo ne zgolj besed in števil, temveč tudi grafičnih oblik ali simbolov, če so izpolnjene naslednje zahteve:

(a) ne zavajajo potrošnika, kot je določeno v členu 7;

(b) njihov cilj je potrošniku olajšati razumevanje deleža ali pomembnosti živila v smislu vsebnosti energijskih in hranilnih snovi v prehrani;

(c) obstajajo dokazi o razumevanju takšne oblike navedbe ali prikaza pri povprečnem potrošniku, in

(d) v primeru drugih oblik navedbe temeljijo na usklajenih referenčnih vnosih ali, če teh ni, na splošno sprejetih znanstvenih mnenjih o vnosih energijskih ali hranilnih snovi.

2. Države članice lahko nosilec živilske dejavnosti priporočijo uporabo ene ali več dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti, če te po njihovem mnenju najbolj izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (d) odstavka 1. Države članice Komisiji sporočijo podrobnosti teh dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti.

3. Države članice zagotovijo ustrezno spremljanje dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti živil, danih v promet na njihovem ozemlju.

Zaradi lažjega spremljanja uporabe takšnih dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti lahko države članice od nosilcev živilske dejavnosti, ki dajejo v promet živila na njihovem ozemlju s takšnimi informacijami, zahtevajo, da pristojne organe uradno obvestijo o uporabi dodatne oblike navajanja ali prikaza in jim zagotovijo ustrezna potrdila glede izpolnjevanja bistvenih zahtev iz točk (a) do (d) odstavka 1. V teh primerih se lahko zahteva prenehanje uporabe dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti.

4. Komisija olajša in organizira izmenjavo informacij med njo, državami članicami in zainteresiranimi stranmi o zadevah, povezanih z uporabo kakršnih koli dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti.

5. Komisija na podlagi pridobljenih izkušenj do... (*) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi dodatnih oblik navajanja in prikaza označbe hranilne vrednosti, njihovem vplivu na notranji trg in priporočljivosti nadaljnjega usklajevanja teh oblik navajanja in prikaza. V ta namen države članice Komisiji predložijo ustrezne informacije o uporabi takšnih dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti za živila, dana v promet na njihovem ozemlju. Komisija lahko temu poročilu doda predloge o spremembi ustreznih določb Unije.

6. Da bi zagotovili enotno uporabo tega člena, lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme podrobna pravila o izvajanju odstavkov 1, 3 in 4 tega člena.

POGLAVJE V

NEOBVEZNO NAVAJANJE INFORMACIJ O ŽIVILIH

Člen 35

Veljavne zahteve

1. Kadar so informacije o živilih iz členov 9 in 10 navedene prostovoljno, so takšne informacije v skladu z zahtevami iz oddelkov 2 in 3 Poglavja IV te uredbe.

2. Informacije o živilih, ki so navedene prostovoljno, izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) ne zavajajo potrošnika, kot je določeno v členu 7;
- (b) niso dvoumne ali nejasne za potrošnika;
- (c) po potrebi temeljijo na ustreznih znanstvenih podatkih.

(*) Osem let po dnevu začetka veljavnosti te uredbe.

3. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) sprejme izvedbena pravila o uporabi zahtev iz odstavka 2 tega člena za naslednjo vrsto prostovoljnega navajanja informacij o morebitni in nenamerni prisotnosti snovi ali proizvodov, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost, v živilih.

4. Če so prostovoljno navedene informacije nosilcev živilske dejavnosti razhajajoče in lahko zavedejo ali zmedejo potrošnika, lahko Komisija zaradi zagotavljanja ustrezne obveščenosti potrošnikov z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 poleg primera opisanega v odstavku 3 tega člena določi dodatne primere prostovoljnega navajanja informacij.

Člen 36

Predstavitev

Prostovoljno navedene informacije se ne navedejo tako, da zavzemajo prostor, namenjen obveznim informacijam.

POGLAVJE VI

NACIONALNI UKREPI

Člen 37

Nacionalni ukrepi

1. Države članice o zadevah, izrecno usklajenih s to uredbo, ne smejo sprejemati ali ohraniti nacionalnih ukrepov, razen če to ni dovoljeno z zakonodajo Unije. Navedeni nacionalni ukrepi ne smejo povzročati ovir za prosti pretok blaga.

2. Brez poseganja v člen 38 lahko države članice sprejmejo nacionalne ukrepe o zadevah, ki niso izrecno usklajene s to uredbo, razen če bi ti ukrepi pomenili prepoved, oviranje ali omejevanje prostega pretoka blaga, ki je v skladu s to uredbo.

Člen 38

Nacionalni ukrepi o dodatnih obveznih podatkih

1. Poleg obveznih podatkov iz člena 9(1) in člena 10 lahko države članice v skladu s postopkom iz člena 43 sprejmejo ukrepe, s katerimi se lahko zahtevajo dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil iz vsaj enega od naslednjih razlogov:

- (a) varovanja javnega zdravja;
- (b) varstva potrošnikov;
- (c) preprečitve goljufij;

(d) varstva pravic industrijske in poslovne lastnine, navedb porekla, registriranih označb porekla in preprečevanja nepoštenih konkurenca.

2. V skladu z odstavkom 1 lahko države članice uvedejo ukrepe v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla živil samo, kadar obstaja dokazana povezava med nekaterimi lastnostmi živila ter njegovim izvorom ali poreklom. Kadar države članice o takšnih ukrepih uradno obvestijo Komisijo, predložijo dokaze o tem, da večina potrošnikov zagotoviti teh informacij pripisuje velik pomen.

Člen 39

Mleko in mlečni proizvodi

Države članice lahko sprejemajo ukrepe, ki odstopajo od člena 9(1) in člena 10(1), v primeru mleka in mlečnih proizvodov, ki se prodajajo v steklenicah, namenjenih za ponovno uporabo.

Komisiji nemudoma sporočijo besedilo teh ukrepov.

Člen 40

Alkoholne pijače

Države članice lahko do sprejetja določb Unije iz člena 16(4) ohranijo nacionalne ukrepe v zvezi z navajanjem sestavin v primeru pijač, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.

Člen 41

Navajanje neto količine

Če ni določb Unije, predvidenih v členu 23(2) o navajanju neto količine pri določenih živilih na drugačen način, kot je predviden v členu 23(1), lahko države članice ohranijo svoje nacionalne ukrepe, sprejete pred... (*).

Države članice do ... (**). Komisijo obvestijo o takšnih ukrepih. Komisija o njih obvesti druge države članice.

Člen 42

Nacionalni ukrepi za nepredpakirana živila

1. Kadar so živila ponujena za prodajo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane v nepredpakirani obliki ali so

pakirana na mestu prodaje na zahtevo potrošnika ali so predpakirana za neposredno prodajo:

(a) so podatki iz točke (c) člena 9(1) obvezni;

(b) so drugi podatki iz členov 9 in 10 neobvezni, razen če države članice sprejmejo ukrepe, v skladu s katerimi je treba navesti nekatere ali vse zadevne podatke oziroma elemente teh podatkov.

2. Države članice lahko sprejmejo ukrepe o tem, kako dati na voljo podatke ali elemente teh podatkov iz odstavka 1, kadar je ustrezno pa tudi ukrepe o obliki njihove navedbe in prikaza.

3. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedilo ukrepov iz točke (b) odstavka 1 in iz odstavka 2.

Člen 43

Postopek priglasitve

1. Ob sklicevanju na ta člen država članica, ki meni, da je treba sprejeti novo zakonodajo o informacijah o živilih, vnaprej uradno obvesti Komisijo in druge države članice o predvidenih ukrepih ter navede razloge za njihovo utemeljitev.

2. Komisija se posvetuje s Stalnim odborom za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljenim s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002, če meni, da bi bil takšen posvet koristen, ali če tako zahteva država članica.

3. Zadevna država članica ki meni, da je treba sprejeti novo zakonodajo o informacijah o živilih, lahko predvidene ukrepe sprejme šele tri mesece po uradnem obvestilu iz odstavka 1, če od Komisije ni prejela negativnega mnenja.

4. Komisija, če je njeno mnenje negativno, pred potekom roka iz odstavka 3 tega člena začne regulativni postopek, določen v členu 46(2), da bi ugotovila, ali je mogoče predvidene ukrepe izvesti, po potrebi z ustreznimi spremembami.

5. Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov⁽¹⁾ se ne uporablja za ukrepe, o katerih države članice uradno obvestijo Komisijo v skladu s postopkom uradnega obveščanja iz tega člena.

(*) Datum začetka veljavnosti te uredbe.

(**) Tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.

(1) UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

POGLAVJE VII

DOLOČBE O SPREMEMBAH TER IZVEDBENE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 44

Spremembe prilog

Z namenom upoštevanja tehnološkega napredka, znanstvenih dosežkov, zdravja potrošnikov ali potrebe potrošnikov po informacijah ter na podlagi določb člena 10(2) in člena 21(2) v zvezi s spremembami prilog II in III, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ter pod pogoji iz členov 50 in 51 spremeni priloge k tej uredbi.

Člen 45

Prehodno obdobje za izvedbene ukrepe ali delegirane akte in datum začetka uporabe

1. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena Komisija pri izvajanju pooblastil, ki so nanjo prenesena s to uredbo za sprejemanje ukrepov v skladu z regulativnim postopkom iz člena 46(2) ali z delegiranimi akti v skladu s členi 49 do 52:

(a) določi ustrezno prehodno obdobje za uporabo novih ukrepov, v katerem se lahko živila z označbami, ki niso v skladu z novimi ukrepi, dajo v promet in po katerem se lahko zaloge takšnih živil, ki so bila dana v promet pred iztekom prehodnega obdobja, še naprej prodajajo, dokler se ne porabijo, in

(b) zagotovi, da se ti ukrepi uporabljajo od 1. aprila vsakega koledarskega leta.

2. Odstavek 1 se ne uporablja v nujnih primerih, če je namen ukrepov iz navedenega odstavka varovanje zdravja ljudi.

Člen 46

Odbor

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 47

Spremembe Uredbe (ES) št. 1924/2006

Prvi in drugi odstavek člena 7 Uredbe (ES) št. 1924/2006 se nadomestita z naslednjim:

„Označevanje hranilne vrednosti proizvodov je obvezno v primeru prisotne prehranske in/ali zdravstvene trditve, razen pri splošnem oglaševanju. Informacije, ki jih je treba navesti, vsebujejo informacije, določene v členu 29(1) Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (*). V primeru podane prehranske in/ali zdravstvene trditve za hranilno snov iz člena 29(2) Uredbe (EU) št. .../2011 se navede količina te hranilne snovi v skladu s členi 30 do 33 navedene uredbe.

Količina(-e) snovi, na katero(-e) se nanaša prehranska ali zdravstvena trditev in ki ni navedena oziroma niso navedene v označbi hranilne vrednosti, se navede(-jo) v istem vidnem polju kot označba hranilne vrednosti in na način, ki je v skladu s členi 30, 31 in 32 Uredbe (EU) št. .../2011. Merske enote za izražanje količine snovi ustrezajo posameznim snovem.

(*) UL L ...“

Člen 48

Spremembe Uredbe (ES) št. 1925/2006

V členu 7 Uredbe (ES) št. 1925/2006 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Označevanje hranilne vrednosti proizvodov, ki so jim bili dodani vitamini in minerali, in ki jih zajema ta uredba, je obvezno. Informacije, ki jih je treba navesti, zajemajo informacije, določene v členu 29(1) Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (*), in skupne količine vitaminov in mineralov, kadar so dodani živilom.

(*) UL L ...“

Člen 49

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 10(2), 12(3), 13(5), 19(2), 21(2), 23(2), 29(6), 30(2), 35(4) in člena 44 se prenese na Komisijo za obdobje petih let po ... (*). Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 50.

2. Takoj ko Komisija sprejeme delegiran akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

(*) Datum začetka veljavnosti te uredbe.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 50 in 51.

4. V nujnih primerih zaradi pojava novega resnega tveganja za človekovo zdravje se za delegirane akte, sprejete na podlagi členov 10(2) in 21(2), uporabi postopek iz člena 52.

Člen 50

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 10(2), 12(3), 13(5), 19(2), 21(2), 23(2), 29(6), 30(2), 35(4) in člena 44 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem roku pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila, ki bi lahko bila preklicala, in možne razloge za preklic.

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil prenehajo veljati pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 51

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila.

Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za dva meseca.

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. Institucija, ki delegiranemu aktu nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje.

Člen 52

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti po tem členu, začnejo nemudoma veljati in se uporabljajo, dokler ni izraženo nasprotovanje v skladu z odstavkom 3.

2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu, sprejetem po tem členu, se navedejo razlogi za uporabo postopka v nujnih primerih.

3. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu, sprejetemu po tem členu, v skladu s postopkom iz člena 51. V tem primeru se delegirani akt preneha uporabljati. Institucija, ki takšnemu delegiranemu aktu nasprotuje, navede svoje razloge za nasprotovanje.

Člen 53

Razveljavitev

1. Direktive 87/250/EGS, 90/496/ES, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES, 2008/5/ES in Uredba (ES) št. 608/2004 se razveljavijo z dnem ... (*).

2. Sklicevanja na razveljavljene akte se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 54

Prehodni ukrepi

1. Živila, ki so bila dana v promet ali označena do ... (**), in niso v skladu z zahtevami te uredbe, se lahko tržijo do odprodaje zalog.

Živila, ki so bila dana v promet ali označena do ... (***) in niso v skladu z zahtevami, določenimi v točki (l) člena 9(1), se lahko tržijo do odprodaje zalog.

2. Neobvezno navajanje označbe hranilne vrednosti mora biti med ... (**) in ... (***) v skladu s členi 29 do 34.

3. Z odstopanjem od Direktive 90/496/EGS, člena 7 Uredbe (ES) št. 1924/2006 in člena 7(3) Uredbe (ES) št. 1925/2006 se lahko živila, označena v skladu s členi 29 do 34 te uredbe, dajo v promet pred ... (**).

(*) Tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.

(**) Prvega dne v mesecu tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.

(***) Prvega dne v mesecu pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

Člen 55

Začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... (*), razen točke (l) člena 9(1), ki se uporablja od ... (**).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

(*) Prvega dne v mesecu tri leta po začetku veljavnosti te uredbe.

(**) Prvega dne v mesecu pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

PRILOGA I

POSEBNE OPREDELITVE POJMOV

iz člena 2(4)

1. „označba hranilne vrednosti“ ali „označevanje hranilne vrednosti“ so informacije, ki vsebujejo:
 - (a) energijsko vrednost, ali
 - (b) energijsko vrednost ter eno ali več naslednjih hranilnih snovi in njihove sestavne dele, ki so posebej navedeni:
 - maščobe (nasičene maščobne kisline, trans-maščobne kisline, enkrat nenasičene maščobne kisline, večkrat nenasičene maščobne kisline),
 - ogljikovi hidrati (sladkorji, polioli, škrob),
 - sol,
 - prehranske vlaknine,
 - beljakovine,
 - vitamini ali minerali iz točke 1 dela A Priloge XIII, navedeni v znatnih količinah, kakor je določeno v točki 2 dela A Priloge XIII;
2. „maščobe“ so vsi lipidi, vključno s fosfolipidi;
3. „nasičene maščobne kisline“ so maščobne kisline brez dvojne vezi;
4. „trans-maščobne kisline“ so maščobne kisline z vsaj eno ne-konjugirano dvojno vezjo ogljik-ogljik, (in sicer prekinjeno z vsaj eno metilno skupino), v trans-konfiguraciji;
5. „enkrat nenasičene maščobne kisline“ so maščobne kisline z eno cis dvojno vezjo;
6. „večkrat nenasičene maščobne kisline“ so maščobne kisline z najmanj dvema cis, cis-metilen prekinjenima dvojnima vezema;
7. „ogljikov hidrat“ je vsak ogljikov hidrat, ki ga človek presnavlja in vključuje poliole;
8. „sladkorji“ so vsi monosaharidi in disaharidi, ki jih vsebujejo živila, ne vključujejo pa poliolor;
9. „polioli“ so alkoholi, ki vsebujejo več kot dve hidroksilni skupini;
10. „beljakovina“ je vsebnost beljakovin, izračunana po formuli:
$$\text{beljakovina} = \text{celoten dušik po Kjeldahlu} \times 6,25;$$
11. „sol“ je ekvivalent vsebnosti soli, izračunan po formuli: $\text{sol} = \text{natrij} \times 2,5;$
12. „prehranska vlaknina“ pomeni polimere ogljikovih hidratov s tremi ali več monomerskimi enotami, ki se ne prebavijo niti absorbirajo v tankem črevesu človeka in spadajo v naslednje kategorije:
 - užitni polimeri ogljikovih hidratov, naravno prisotni v živilih v obliki, v kateri se zaužijejo,
 - užitni polimeri ogljikovih hidratov, ki so bili pridobljeni iz surovine za živilo s fizikalnimi, encimskimi ali kemijskimi sredstvi in ki imajo ugoden fiziološki učinek, dokazan s splošno sprejetim znanstvenim dokazom,
 - užitni sintetični polimeri ogljikovih hidratov, ki imajo ugoden fiziološki učinek, dokazan s splošno sprejetim znanstvenim dokazom;
13. „povprečna vrednost“ je vrednost, ki najbolje predstavlja količino hranilne snovi, ki jo vsebuje dano živilo, in ki upošteva količine hranila v živilu glede na sezonske spremembe, način prehrane in druge dejavnike, ki lahko povzročijo spremembo dejanske vrednosti.

PRILOGA II

SNOVI ALI PROIZVODI, KI POVZROČAJO ALERGIJE ALI PREOBČUTLJIVOSTI

1. Žita, ki vsebujejo gluten, zlasti: pšenica, rž, ječmen, oves, pira, kamut ali njihove križane vrste, in proizvodi iz njih, razen:
 - (a) glukočnih sirupov na osnovi pšenice, vključno z dekstrozo ⁽¹⁾;
 - (b) maltodekstrinov na osnovi pšenice ⁽¹⁾;
 - (c) glukočnih sirupov na osnovi ječmena;
 - (d) žit, ki se uporabljajo za alkoholne destilate, vključno z etilnim alkoholom kmetijskega izvora;
2. raki in proizvodi iz njih;
3. jajca in proizvodi iz njih;
4. ribe in proizvodi iz njih, razen:
 - (a) ribje želatine, ki se uporablja kot nosilec za vitamine ali karotenoide;
 - (b) ribje želatine ali želatine iz ribjih mehurjev, ki se uporablja kot sredstvo za bistrenje piva in vina.
5. arašidi (kikiriki) in proizvodi iz njih;
6. zrnje soje in proizvodi iz njega, razen:
 - (a) popolnoma rafiniranega sojinega olja in maščob ⁽¹⁾;
 - (b) naravnih zmesi tokoferola (E306), naravnega D-alfa-tokoferola, naravnega D-alfa-tokoferol acetata, naravnega D-alfa-tokoferol sukcinata iz soje;
 - (c) rastlinskih sterolov in estrov rastlinskih sterolov iz sojinega olja;
 - (d) rastlinskih estrov stanola, proizvedenih iz sterolov iz sojinega olja;
7. mleko in mlečni proizvodi (ki vsebujejo laktozo), razen:
 - (a) sirotke, ki se uporablja za alkoholne destilate, vključno z etilnim alkoholom kmetijskega izvora;
 - (b) laktitola;
8. oreški, in sicer mandlji (*Amygdalus communis* L.), lešniki (*Corylus avellana*), orehi (*Juglans regia*), indijski oreščki (*Anacardium occidentale*), ameriški orehi (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), brazilski oreščki (*Bertholletia excelsa*), pistacija (*Pistacia vera*), makadamija ali orehi Queensland (*Macadamia ternifolia*) ter proizvodi iz njih, razen oreškov, ki se uporabljajo za alkoholne destilate, vključno z etilnim alkoholom kmetijskega izvora;
9. listna zelena in proizvodi iz nje;
10. gorčično seme in proizvodi iz njega;
11. sezamovo seme in proizvodi iz njega;

⁽¹⁾ In proizvodov iz njih, če ni možnosti, da bi se zaradi postopka njihove predelave povečala stopnja alergenosti, kakršna po ocenah EFSA velja za ustrezní proizvod, iz katerega ti izhajajo.

-
12. žveplov dioksid in sulfiti v koncentraciji več kot 10 mg/kg ali 10 mg/l glede na skupni SO₂, ki se izračunajo za proizvode, ki so pripravljene za uživanje ali obnovljeni v skladu z navodili proizvajalcev;
 13. volčji bob in proizvodi iz njega;
 14. mehkužci in proizvodi iz njih.
-

PRILOGA III

ŽIVILA, ZA KATERA JE TREBA PRI OZNAČEVANJU VKLJUČITI ENEGA ALI VEČ DODATNIH PODATKOV

Vrsta ali kategorija živila	Podatki
1. Živila, pakirana v nekaterih plinih	
1.1 Živila, katerih trajnost je podaljšana z uporabo plinov za pakiranje, dovoljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„pakirano v kontrolirani atmosferi“
2. Živila, ki vsebujejo sladila	
2.1 Živila, ki vsebujejo sladilo ali sladila, dovoljena v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„s sladilom(-i)“, ta navedba se doda imenu živila
2.2 Živila, ki vsebujejo dodan sladkor ali sladkorje in sladilo ali sladila, dovoljena v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„s sladkorjem(-i) in sladilom(-i)“, ta navedba se doda imenu živila
2.3 Živila, ki vsebujejo aspartam/sol aspartama-acesulfama, dovoljeno v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„vsebuje vir fenilalanina“
2.4 Živila, ki vsebujejo več kot 10 % dodanih poliolov, dovoljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„prekomerno uživanje lahko ima odvajalni učinek“
3. Živila, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali njeno amonijevo sol	
3.1 Slaščice ali pijače, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena <i>Glycyrrhiza glabra</i> pri koncentraciji 100 mg/kg ali 10 mg/l ali več.	Navedba „vsebuje sladki koren“ se doda takoj za seznamom sestavin, razen če je izraz „sladki koren“ že na seznamu sestavin ali v imenu živila. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
3.2 Slaščice, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena <i>Glycyrrhiza glabra</i> pri koncentraciji 4 g/kg ali več.	Navedba „vsebuje sladki koren – ljudje s povišanim krvnim tlakom naj se izogibajo prekomernemu uživanju“ se doda takoj za seznamom sestavin. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
3.3 Pijače, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena <i>Glycyrrhiza glabra</i> pri koncentraciji 50 mg/l ali več, ali 300 mg/l ali več v primeru pijač, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola (1).	Navedba „vsebuje sladki koren – ljudje s povišanim krvnim tlakom naj se izogibajo prekomernemu uživanju“ se doda takoj za seznamom sestavin. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
4. Pijače z visoko vsebnostjo kofeina ali živila z dodatkom kofeina	
4.1 Pijače, razen tistih na podlagi kave, čaja ali izvlečka kave ali čaja, pri katerih ime živila vključuje izraz „kava“ ali „čaj“, ki: <ul style="list-style-type: none"> — so namenjene uživanju brez spremembe in vsebujejo kofein, iz katerega koli vira, v deležu, ki presega 150 mg/l, ali — so v zgoščeni obliki ali posušene in po rekonstituciji vsebujejo kofein iz katerega koli vira, v deležu, ki presega 150 mg/l. 	Navedba „Visoka vsebnost kofeina. Ni priporočljivo za otroke ali nosečnice.“ je v istem vidnem polju kot ime pijače, sledi ji sklic v oklepaju, v skladu s členom 13(1) te uredbe, na vsebnost kofeina, izraženo v mg na 100 ml.

Vrsta ali kategorija živila	Podatki
4.2 Druga živila, navedena pod 4.1, ki jim je kofein dodan v hranilne ali fiziološke namene.	„Dodani kofein. Ni priporočljivo za otroke ali nosečnice.“ je v istem vidnem polju kot ime proizvoda, sledi ji sklic v oklepaju, v skladu s členom 13(1) te uredbe, na vsebnost kofeina, izraženo v mg na 100 g/ml. V primeru prehranskih dopolnil se vsebnost kofeina na označbi navede na obrok, priporočen za dnevno uživanje.

5. Živila z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli ali estri fitostanolov

5.1 Živila ali živilske sestavine z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli ali estri fitostanolov.	<ol style="list-style-type: none"> (1) Navedba „z dodanimi rastlinskimi steroli“ ali „z dodanimi rastlinskimi stanoli“ v istem vidnem polju kot ime živila; (2) količina dodanih fitosterolov, estrov fitosterolov, fitostanolov ali estrov fitostanolov (izražena v odstotkih ali v gramih prostih rastlinskih sterolov/rastlinskih stanolov na 100 g ali 100 ml živila) se navede na seznamu sestavin; (3) navede se izjava, da je živilo namenjeno izključno ljudem, ki si želijo znižati višino holesterola v krvi; (4) navede se izjava, da morajo bolniki, ki jemljejo zdravila za znižanje holesterola, proizvod uživati pod nadzorom zdravnika; (5) navede se zlahka vidna izjava, da živilo morda ni prehransko ustrezno za nosečnice ali doječe matere in otroke, mlajše od 5 let; (6) nasvet, da je treba živilo uporabljati kot del uravnotežene in raznolike prehrane, ki vključuje redno uživanje sadja in zelenjave, da se ohranja količina karotenoida; (7) v istem vidnem polju kot izjava iz točke 3 zgoraj se navede izjava, da se je treba izogibati uživanja več kakor 3 g dodanih rastlinskih sterolov/rastlinskih stanolov na dan; (8) opredelitev porcije živila ali živilske sestavine (po možnosti v g ali ml) z vsebovano količino rastlinskega sterola/rastlinskega stanola v vsaki porciji.
---	--

(¹) Ta koncentracija se uporablja za proizvode, ki so kot taki pripravljene za uporabo ali rekonstituirane v skladu z navodili proizvajalcev.

PRILOGA IV

OPREDELITEV SREDNJEGA ČRKOVNEGA PASU (x-HEIGHT)

Srednji črkovni pas (x-height)

Legenda

1	zgornja črkovna črta
2	črta verzalke
3	srednja črta
4	osnovna črta
5	spodnja črkovna črta
6	srednji črkovni pas
7	velikost črk

PRILOGA V

ŽIVILA, KI SO IZVZETA IZ ZAHTEVE PO OBVEZNI OZNAČBI HRANILNE VREDNOSTI

1. nepredelani proizvodi, ki vsebujejo eno sestavino ali kategorijo sestavin;
2. predelani proizvodi, ki so bili le v enem postopku predelave z zorenjem in vsebujejo eno sestavino ali kategorijo sestavin;
3. voda, za prehranjevanje ljudi, vključno s tistimi, v katerih so edine dodane sestavine ogljikov dioksid in/ali arome;
4. zelišča, dišave ali njihove mešanice;
5. sol in nadomestki soli;
6. namizna sladila;
7. proizvodi, ki jih zajema Direktiva 1999/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o kavnih in cikorijskih ekstraktih⁽¹⁾, cela ali mleta zrna kave in cela ali mleta dekofeinizirana zrna kave;
8. zeliščni in sadni poparki, čaj, dekofeiniziran čaj, instant čaj ali čaj, topen v vodi, ali čajni ekstrakt, dekofeiniziran instant čaj ali čaj, topen v vodi, ali čajni ekstrakt, ki ne vsebujejo drugih dodanih sestavin razen arom, ki ne spreminjajo hranilne vrednosti čaja;
9. fermentirani kisi in nadomestki kisov, vključno s tistimi, v katerih je edina dodana sestavina aroma;
10. arome;
11. aditivi za živila;
12. pomožna tehnološka sredstva;
13. encimi za živila;
14. želatina;
15. želirne sestavine za džem;
16. kvas;
17. žvečilni gumiji;
18. živila v embalaži ali posodi, katere največja površina je manjša od 25 cm²;
19. živila, ki jih proizvajalec majhnih količin proizvodov dobavlja neposredno končnemu potrošniku ali lokalnim maloprodajnim podjetjem, ki dobavljajo neposredno končnemu potrošniku.

⁽¹⁾ UL L 66, 13.3.1999, str. 26.

PRILOGA VI

IME ŽIVILA IN POSEBNI SPREMNI PODATKI

DEL A — OBVEZNI SPREMNI PODATKI OB IMENU ŽIVILA

1. Ime živila vključuje podatke o fizikalnem stanju živila ali njegovi posebni obdelavi (na primer v prahu, liofilizirano, globoko zamrznjeno, hitro zamrznjeno, zgoščeno, dimljeno) ali se mu takšni podatki dodajo, v vseh primerih, v katerih bi opustitev takšnih informacij lahko zavedla kupca.
2. Imenu živila, ki je bilo pred prodajo zamrznjeno in se prodaja odtajano, se doda poimenovanje „odmrznjeno“.
3. Živila, ki so bila obdelana z ionizirajočim sevanjem, nosijo eno od naslednjih navedb:

„obsevano“ ali „obdelano z ionizirajočim sevanjem“ in druge navedbe iz Direktive 1999/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o približevanju zakonodaje držav članic o živilih in živilskih sestavinah, obsevanih z ionizirajočim sevanjem ⁽¹⁾.
4. Pri živilih, pri katerih je bil sestavni del ali sestavina, za katero potrošnik pričakuje, da se običajno uporablja ali je običajno prisotna, nadomeščena z drugim sestavnim delom ali sestavino, se na označbi poleg seznama sestavin jasno navede sestavni del ali sestavina, uporabljena za delno ali popolno nadomestitev.

DEL B — POSEBNE ZAHTEVE V ZVEZI S POIMENOVANJEM „MLETO MESO“

1. Merila glede sestavin, preverjena na podlagi dnevnega povprečja:

	Vsebnost maščob	Razmerje kolagen/mesne beljakovine ⁽¹⁾
— pusto mleto meso	≤ 7 %	≤ 12 %
— mleto čisto goveje meso	≤ 20 %	≤ 15 %
— mleto meso, ki vsebuje prašičje meso	≤ 30 %	≤ 18 %
— mleto meso drugih vrst	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Razmerje kolagen/mesne beljakovine je izraženo kot odstotek kolagena v mesnih beljakovinah. Vsebnost kolagena pomeni vsebnost hidroksiprolina, pomnožena s faktorjem 8.

2. Poleg zahtev iz poglavja IV oddelka V Priloge III k Uredbi (ES) št. 853/2004 označba vsebuje tudi naslednje izraze:
 - „odstotek vsebnosti maščob ≤ ... %“,
 - „razmerje kolagen/mesne beljakovine ≤ ... %“.
3. Države članice lahko dovolijo dajanje mletega mesa, ki ni skladno z merili iz točke 1 tega dela, na svoj nacionalni trg pod nacionalno oznako, ki je ni mogoče zamenjati z oznakami iz člena 5(1) Uredbe (ES) št. 853/2004.

⁽¹⁾ UL L 66, 13.3.1999, str. 16.

PRILOGA VII

NAVEDBA IN POIMENOVANJE SESTAVIN

DEL A – POSEBNE DOLOČBE V ZVEZI Z NAVEDBO SESTAVIN V PADAJOČEM VRSTNEM REDU GLEDE NA MASO

Kategorija sestavine	Določba v zvezi z navedbo glede na maso
1. Dodana voda in hitro hlapljivi proizvodi.	Navedejo se v zaporedju glede na svojo maso v končnem proizvodu. Količina dodane vode kot sestavine v živilu se izračuna tako, da se od skupne količine končnega proizvoda odšteje skupna količina drugih uporabljenih sestavin. Te količine ni treba upoštevati, če po masi ne presega 5 % teže končnega proizvoda. To odstopanje se ne uporablja za nepredelana živila.
2. Sestavine, uporabljene v zgoščeni (koncentrirani) ali posušeni (dehidrirani) obliki in obnovljene med proizvodnjo.	Lahko se navedejo v zaporedju glede na svojo maso pred zgoščanjem ali sušenjem.
3. Sestavine, uporabljene v zgoščenih ali posušenih živilih, ki jih je treba pred uporabo obnoviti z dodatkom vode.	Navedejo se lahko glede na zaporedje deležev v obnovljenem proizvodu, če seznam sestavin spremlja navedba „sestavine v razredčenem živilu“ ali „sestavine živila, pripravljene za uporabo“.
4. Sadje, zelenjava ali gobe, pri čemer nobena sestavina ne prevladuje glede na maso in ki se uporablja v verjetno spremenljivem deležu v mešanici kot sestavina živila.	Navedejo se skupaj na seznamu sestavin kot „sadje“, „zelenjava“ ali „gobe“, ki jim sledi navedba „v spremenljivih deležih“, takoj za njo pa seznam vsebovanega sadja, zelenjave ali gob. V takšnih primerih se mešanica vključi na seznam sestavin v skladu s členom 18(1) na podlagi skupne mase vsebovanega sadja, zelenjave ali gob.
5. Mešanice začimb ali zelišč, pri čemer nobena sestavina ne prevladuje bistveno v deležu teže.	Navedejo se lahko v drugačnem zaporedju, če seznam sestavin spremlja navedba „v spremenljivem deležu“.
6. Sestavine, ki sestavljajo manj od 2 % končnega proizvoda.	Navedejo se lahko v drugačnem zaporedju za drugimi sestavinami.
7. Sestavine, ki so istovrstne ali medsebojno nadomestljive in se verjetno uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila brez spreminjanja njegove sestave, narave ali njegove zaznavne vrednosti, če sestavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda.	Navedejo se lahko na seznamu sestavin z navedbo „vsebuje ... in/ali ...“; kadar je najmanj ena od ne več kot dveh sestavin prisotna v končnem proizvodu. Ta določba se ne uporablja za aditive za živila ali sestavine iz dela C te priloge niti za snovi ali proizvode iz Priloge II, ki povzročajo alergije ali preobčutljivost.

DEL B – POIMENOVANJE NEKATERIH SESTAVIN, PRI KATERIH SE LAHKO POSEBNO IME NADOMESTI Z IMENOM KATEGORIJE

Brez poseganja v člen 21 se lahko sestavine, ki spadajo v eno od spodaj navedenih kategorij živil in so sestavine drugega živila, poimenujejo z imenom navedene kategorije namesto z značilnim imenom.

Opredelevanje kategorije živila	Poimenovanje
1. Rafinirana olja, razen oljčnega olja	„Olje“, skupaj — s pridevnikom „rastlinsko“ ali „živalsko“, kot je primerno, ali — z navedbo značilnega rastlinskega ali živalskega izvora.

Opredelitev kategorije živila	Poimenovanje
	Ustrezní pridevnik „popolnoma hidrogenirano“ oziroma „deloma hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogeniranega olja, razen če je količina nasičenih maščobnih kislin in trans-maščobnih kislin vključena v označbo hranilne vrednosti.
2. Rafinirane maščobe	„Maščoba“, skupaj — s pridevnikom „rastlinsko“ ali „živalsko“, kot je primerno, ali — z navedbo značilnega rastlinskega ali živalskega izvora. Ustrezní pridevnik „popolnoma hidrogenirano“ oziroma „deloma hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogenirane maščobe, razen če je količina nasičenih maščobnih kislin in trans-maščobnih kislin vključena v označbo hranilne vrednosti.
3. Mešanice moke, dobljene iz dveh ali več vrst žit.	„Moka“, čemur sledi seznam vrst žita, iz katerih je bila dobljena, v padajočem zaporedju glede na maso.
4. Škrobi in škrobi, modificirani s fizikalnim postopkom ali encimi.	„Škrob“
5. Vse vrste rib, kadar so ribe sestavina drugega živila ter pod pogojem, da se ime in predstavitev takšnega živila ne nanašata na posebno vrsto rib.	„Ribe“
6. Vse vrste sira, kadar je sir ali mešanica sirov sestavina drugega živila in pod pogojem, da se ime in predstavitev takšnega živila ne nanaša na posebno vrsto sira.	„Sir“
7. Vse začimbe, ki po masi ne presegajo 2 % teže živila.	„Začimba(-e)“ ali „mešane začimbe“
8. Vsa zelišča ali deli zelišča, ki po masi ne presegajo 2 % teže živila.	„Zelišče(-a)“ ali „mešana zelišča“
9. Vse vrste gumijevih pripravkov, ki se uporabljajo pri proizvodnji gumijeve baze za žvečilni gumi.	„Gumijeva baza“
10. Vse vrste drobljenih pečenih žitnih proizvodov.	„Drobtine“ ali „prepečenec“, kot je primerno.
11. Vse vrste saharoze.	„Sladkor“
12. Brezvodna dekstroza ali monohidrat dekstroze.	„Dekstroza“
13. Glukočni sirup in brezvodni glukočni sirup.	„Glukočni sirup“
14. Vse vrste mlečnih beljakovin (kazeini, kazeinati in beljakovine sirotke) in njihove mešanice.	„Mlečne beljakovine“
15. Stisnjeno, ekstrahirano ali rafinirano kakavovo maslo.	„Kakavovo maslo“
16. Vse vrste vina, ki so zajete v Prilogi Xlb k Uredbi (ES) št. 1234/2007.	„Vino“

Opredelitev kategorije živila			Poimenovanje
17. Skeletno mišičevjesalcev ⁽¹⁾ in perutnine, ki se uporablja za prehrano ljudi, z naravno vsebovanim ali priraslim tkivom, pri katerem vsebnosti skupne maščobe in vezivnega tkiva ne presežeta vrednosti, navedenih spodaj, in kadar je meso sestavina drugega živila. Najvišja vsebnost maščobnega in vezivnega tkiva za sestavine pod imenovanjem „... meso“.			„... meso“ in ime(-na) ⁽²⁾ vrst(-e) živali, iz katere je meso.
Vrsta	Vsebnost maščob	Rezmerje kolagen / mesne beljakovine ⁽³⁾	
— Sesalci (razen kunčjega in prašičjega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev	25 %	25 %	
— Prašičje meso	30 %	25 %	
— Perutninsko in kunčje meso	15 %	10 %	
<p>Če so te najvišje vrednosti presežene, vendar so vsa druga merila za opredelitev „mesa“ izpolnjena, je treba vsebnost „... mesa“ ustrezno znižati, seznam sestavin pa mora poleg izraza „... meso“ navesti prisotnost maščob in/ali vezivnega tkiva.</p> <p>Proizvodi, ki so opredeljeni kot „mehansko izkoščeno meso“, so iz te opredelitve izključeni.</p>			
18. Vse vrste proizvodov, ki jih zajema opredelitev „mehansko izkoščeno meso“.			„mehansko izkoščeno meso“ in ime(-na) ⁽²⁾ vrste živali, iz katere je meso dobljeno
<p>(¹) Trebušna prepona in žvekalke so del skeletnega mišičevja, srce, jezik, mišičevje glave (z izjemo žvekalke), mišičevje zapestja, gleženj in rep pa so izključeni.</p> <p>(²) Za označevanje v angleškem jeziku se lahko to imenovanje nadomesti z generičnim imenom sestavine določene vrste živali.</p> <p>(³) Razmerje kolagen/mesne beljakovine je izraženo kot odstotek kolagena v mesnih beljakovinah. Vsebnost kolagena pomeni vsebnost hidroksiprolina, pomnožena s faktorjem 8.</p>			

DEL C – POIMENOVANJE NEKATERIH SESTAVIN Z IMENOM NJIHOVE KATEGORIJE, KI MU SLEDI ZNAČILNO IME ALI ŠTEVILKA E

Brez poseganja v člen 21 je aditive in encime za živila, razen tistih iz točke (b) člena 20, ki spadajo v eno od kategorij iz tega dela, treba označiti z imenom kategorije, kateremu sledi ime aditiva ali E številka. Če sestavina spada v več kot eno kategorijo, se navede kategorija, ki ustreza glavni funkciji tega živila.

Kislina	Emulgirne soli ⁽¹⁾
Sredstvo za uravnavanje kislosti	Utrjevalec
Sredstvo proti sprijemanju	Ojačevalec arome
Sredstvo proti penjenju	Sredstvo za obdelavo moke
Antioksidant	Sredstva za penjenje
Sredstvo za povečanje prostornine	Želirno sredstvo
Barvilo	Sredstvo za glaziranje
Emulgator	Sredstvo za ohranjanje vlage

(¹) Samo za topljene sire in proizvode na osnovi topljenih sirov.

Modificiran škrob ⁽¹⁾	Vezivo
Konzervans	Stabilizator
Potisni plin	Sladilo
Sredstvo za vzhajanje	Sredstvo za zgostitev (gostila)

DEL D – POIMENOVANJE AROM NA SEZNAMU SESTAVIN

1. Arome se poimenujejo z besedo „aroma(-e)“ ali z bolj natančnim imenom ali opisom arome.
2. Kinin in/ali kofein, ki se uporabljata kot aroma pri proizvodnji ali pripravi živil, se poimensko navedeta na seznamu sestavin takoj za besedo „aroma(-e)“.
3. Besedo „naravna“ ali kateri koli drug izraz bistveno enakega pomena se lahko uporabi le za arome, katerih aromatični sestavni del vsebuje izključno aromatične snovi iz točke (b) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008 in/ali aromatične pripravke iz točke (d) člena 3(2) navedene uredbe.
4. Če ime arome vsebuje sklic na rastlinski ali živalski izvor uporabljene snovi, se beseda „naravna“ ali druga beseda z bistveno enakim pomenom sme uporabiti le v primeru, kadar je aromatični sestavni del izoliran z ustreznim fizikalnim, encimskim ali mikrobiološkim postopkom ali s tradicionalnim postopkom priprave živil izključno ali skoraj izključno iz živila ali navedene izvorne snovi.

DEL E – POIMENOVANJE SESTAVLJENIH SESTAVIN

1. Sestavljena sestavina se lahko vključi na seznam sestavin pod svojim lastnim imenom, če je to z zakonom določeno ali je običajno, in sicer glede na njeno skupno maso, in če takoj sledi seznam njenih sestavin.
2. Brez poseganja v člen 21, seznam sestavin za sestavljene sestavine ni obvezen:
 - (a) kadar je sestava sestavljene sestavine opredeljena v veljavnih določbah Unije in če sestavljena sestavina predstavlja manj kot 2 % končnega proizvoda; vendar se ta določba ne uporablja za aditive, za katere veljajo določbe iz točk (a) do (d) člena 20;
 - (b) za sestavljene sestavine, ki vsebujejo mešanico začimb in/ali zelišč, ki predstavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda, z izjemo aditivov za živila, za katere veljajo določbe iz točk (a) do (d) člena 20, ali
 - (c) kadar je sestavljena sestavina živilo, za katero po določbah Unije ni potreben seznam sestavin.

⁽¹⁾ Ni treba navesti imena aditiva ali številke E.

PRILOGA VIII

KOLIČINSKA NAVEDBA SESTAVIN

1. Količinska navedba ni potrebna:
 - (a) za sestavino ali kategorijo sestavin:
 - (i) katerih odcejena neto količina, označena kot neto plod, je navedena v skladu s točko 5 Priloge IX;
 - (ii) katerih količine je treba navesti že na označbi v skladu z določbami Unije;
 - (iii) ki se uporablja v majhnih količinah za namen aromatiziranja, ali
 - (iv) ki, čeprav je navedena v imenu živila, ni taka, da bi vplivala na potrošnikovo izbiro v državi trženja, ker odstopanje v njeni količini ni bistveno za značilnost živila, oziroma se po njej ne razlikuje od drugih isto-vrstnih živil;
 - (b) kadar posebne določbe Unije natančno določajo količino sestavine ali kategorije sestavin, ne da bi predvideli njeno navedbo na označbi, ali
 - (c) v primerih iz točk 4 in 5 dela A Priloge VII.
 2. Točki (a) in (b) člena 22(1) se ne uporablja v primeru:
 - (a) vsake sestavine ali kategorije sestavin, ki jih zajema navedba „s sladilom(-i)“ ali „s sladkorjem(-i) in sladilom(-i)“, če to navedbo spremlja ime živila v skladu s Prilogo III, ali
 - (b) vsakega dodanega vitamina in minerala, če je navedeno snov treba vključiti v označbo hranilne vrednosti.
 3. Navedba količine sestavine ali kategorije sestavin:
 - (a) se izrazi kot odstotek, ki ustreza količini sestavine ali sestavin v času njene/njihove uporabe, in
 - (b) se pojavi bodisi v imenu živila ali tik ob njem ali pa na seznamu sestavin v povezavi z navedeno sestavino ali kategorijo sestavin.
 4. Z odstopanjem od točke 3:
 - (a) za živila z odvzeto vlago po toplotni ali drugi obdelavi je količina izražena v odstotku, ki ustreza navedeni količini uporabljene sestavine ali sestavin v končnem proizvodu, razen kadar ta količina ali celotna količina vseh sestavin, navedenih na označbi, presega 100 % in se navedba količine nadomesti z maso sestavine/sestavlin, uporabljenih za pripravo 100 g končnega proizvoda;
 - (b) količina hlapljivih sestavin se navede na podlagi njihovega masnega deleža v končnem proizvodu;
 - (c) količina sestavin, uporabljenih v zgoščenih ali posušeni obliki in obnovljenih med proizvodnjo, se lahko navede na podlagi njihovega masnega deleža pred zgoščanjem ali sušenjem;
 - (d) pri zgoščenih ali posušeni živilih, ki jih je treba pred uporabo obnoviti z dodatkom vode, se količina sestavin lahko navede na podlagi njihovega masnega deleža v obnovljenem proizvodu.
-

PRILOGA IX

OZNAČBA NETO KOLIČINE

1. Označba neto količine ni obvezna v primeru živil:
 - (a) ki lahko v precejšnji meri izgubijo prostornino ali maso in se prodajajo po kosih ali stehtajo v prisotnosti kupca;
 - (b) katerih neto količina je manjša od 5 g ali 5 ml; vendar ta določba ne velja za začimbe in zelišča, ali
 - (c) ki se običajno prodajajo po kosih, pod pogojem, da je od zunaj število kosov jasno razvidno in se z lahkoto prešteje, če pa ne, da je to število navedeno na označbi.
2. Kadar določbe Unije ali, kadar teh ni, nacionalne določbe zahtevajo navedbo določene vrste količine (kot so nazivna količina, minimalna količina, povprečna količina), se ta količina za namene te uredbe šteje za neto količino.
3. Kadar predpakirana enota živila sestoji iz dveh ali več posameznih predpakiranih enot (pakiranj), ki vsebujejo enako količino enakega izdelka, se navede neto količina vsakega posameznega pakiranja in skupno število teh pakiranj. Navedba navedenih podatkov pa ni obvezna, kadar je skupno število posameznih pakiranj jasno razvidno od zunaj in se jih zlahka prešteje ter kadar je od zunaj zlahka vidna vsaj ena navedba neto količine posameznega pakiranja.
4. Kadar predpakirana enota živila sestoji iz dveh ali več posameznih paketov, ki se ne prodajajo posamezno končnemu potrošniku, se navedeta skupna neto količina in skupno število posameznih pakiranj.
5. Kadar se trdno živilo nahaja v tekočem mediju, mora označba živila vsebovati tudi navedbo odcejene neto količine oziroma neto količino trdnega živila, ki se označi kot neto plod. Kadar je živilo glazirano, navedena neto količina živila ne vključuje glazure.

Za „tekoči medij“ iz prejšnjega odstavka se štejejo: voda, vodne raztopine soli, slanica, vodne raztopine živilskih kislin, kis, vodne raztopine soli, slanica, vodne raztopine živilskih kislin, kis, vodne raztopine sladkorjev, vodne raztopine drugih snovi za sladkanje, sadni ali zelenjavni sokovi v primeru sadja ali zelenjave. Tekočina je lahko tudi zamrznjena ali mešanica navedenih raztopin, pod pogojem, da je tekočina le dodatek k osnovnemu živilu in ni odločilen dejavnik za nakup.

PRILOGA X

DATUM MINIMALNE TRAJNOSTI IN DATUM UPORABE

1. Datum minimalne trajnosti se navede kot sledi:

(a) pred datumom se navede naslednje besedilo:

- „Uporabno do ...“, kadar se datum navede z dnevom,
- „Uporabno do konca ...“ v drugih primerih;

(b) besedilu iz točke (a) se doda:

- sam datum, ali
- sklic, kje na označbi je naveden datum.

Tem podatkom po potrebi sledi opis pogojev za shranjevanje, katerih upoštevanje zagotavlja navedeno trajnost proizvoda;

(c) datum je sestavljen iz navedbe dneva, meseca in po možnosti leta, v tem zaporedju in v nekodirani obliki.

Vendar, pri živilih:

- katerih trajnost je manj kot tri mesece, zadostuje navedba dneva in meseca,
- katerih trajnost je več kot tri mesece, vendar ne več kot 18 mesecev, zadostuje navedba meseca in leta,
- katerih trajnost je več kot 18 mesecev, zadostuje navedba leta;

(d) ob upoštevanju predpisov Unije, ki določajo druge vrste navedbe datuma, se navedba datuma minimalne trajnosti ne zahteva za:

- sveže sadje in zelenjavo, vključno s krompirjem, ki ni bil olupljen, rezan ali podobno obdelan; to odstopanje pa se ne uporablja za kaleča semena in podobne proizvode, kot so kalčki stročnic,
- vina, likerska vina, peneča vina, aromatizirana vina in podobne proizvode, pridobljene iz sadja, razen grozdja, in za pijače, ki spadajo pod oznako KN 2206 00, pridobljene iz grozdja ali grozdnega mošta,
- pijače, ki vsebujejo 10 volumenskih odstotkov alkohola ali več,
- pekovsko ali slaščičarsko pecivo, ki se glede na vrsto običajno zaužije v 24 urah po izdelavi,
- kis,
- kuhinjsko sol,
- kristalni sladkor,
- slaščičarske izdelke, ki so sestavljeni skoraj samo iz aromatiziranega in/ali obarvanega sladkorja,
- žvečilni gumi in podobne proizvode za žvečenje.

2. Datum uporabe se navede na naslednji način:

(a) pred datumom se navedeta besedi „porabiti do“;

(b) besedilu iz točke (a) se doda:

— sam datum, ali

— sklic, kje na označbi je naveden datum;

tem podatkom sledi opis pogojev za shranjevanje, ki jih je treba upoštevati;

(c) datum je sestavljen iz navedbe dneva, meseca in po možnosti leta, v tem zaporedju in v nekodirani obliki.

PRILOGA XI

VRSTE MESA, ZA KATERE JE OBVEZNA NAVEDBA DRŽAVE IZVORA ALI KRAJA POREKLA

Oznake KN (kombinirana nomenklatura 2010)	Opis
0203	Prašičje meso, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno
0204	Ovčje ali kozje meso, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno
Ex 0207	Perutninsko meso iz tarifne številke 0105, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno

PRILOGA XII

VSEBNOST ALKOHOLA

Dejanski volumenski odstotek alkohola v pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, se označi s številko na največ eno decimalno mesto natančno. Številki sledi simbol „% vol.“, pred njo pa je lahko navedena beseda „alkohol“ ali okrajšava „alk“.

Delež alkohola se določi pri 20 °C.

Pozitivno in negativno dovoljeno odstopanje glede navedbe volumenskega odstotka alkohola, izraženega v absolutnih vrednostih, je navedeno v naslednji tabeli. Uporablja se ne glede na odstopanje, ki izhaja iz analizne metode za določanje deleža alkohola.

Opis pijače	Pozitivno ali negativno odstopanje
1. Pivo pod oznako KN 2203 00 z volumenskim odstotkom alkohola, ki ni večji od 5,5 % vol. naravne pijače pod oznako KN 2206 00, pridobljene iz grozdja.	0,5 % vol.
2. Pivo z vsebnostjo alkohola, ki je večja od 5,5 % vol.; gazirane pijače pod oznako KN 2206 00, pridobljene iz grozdja, jabolčni in hruškovi mošti, sadno vino in podobno, pridobljeno iz drugega sadja kot grozdja, ki so ali niso polpeneči ali peneči; medica.	1 % vol.
3. Pijače, ki vsebujejo macerirano sadje ali dele rastlin.	1,5 % vol.
4. Vse ostale pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.	0,3 % vol.

PRILOGA XIII

PRIPOROČENI VNOSI

DEL A — PRIPOROČENI VNOSI VITAMINOV IN MINERALOV (ODRASLI)

1. Vitamini in minerali, ki se lahko navedejo, ter njihovi priporočeni vnosi (PDV)

Vitamin A (µg)	800	Klorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Kalcij (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnezij (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Tiamin (mg)	1,1	Cink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Baker (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folna kislina (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Krom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molibden (µg)	50
Pantotenska kislina (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalij (mg)	2 000		

2. Znatna količina vitaminov in mineralov

Pri določitvi znatne količine je praviloma treba upoštevati naslednje vrednosti:

- v primeru proizvodov, ki niso pijače, 15 % priporočenih hranilnih vrednosti, navedenih v točki 1, na 100 g ali 100 ml,
- v primeru pijač 7,5 % priporočenih hranilnih vrednosti, navedenih v točki 1, na 100 g ali 100 ml, ali
- 15 % priporočenih hranilnih vrednosti, navedenih v točki 1, na obrok, če ta vsebuje en sam obrok.

DEL B — PRIPOROČENI VNOSI ENERGIJE IN IZBRANIH HRANILNIH SNOVI, RAZEN VITAMINOV IN MINERALOV (ODRASLI)

Energijska vrednost ali hranilna snov	Priporočeni vnos
Energijska vrednost	8 400 kJ (2 000 kcal)
Skupne maščobe	70 g
Nasičene maščobne kisline	20 g
Ogljikovi hidrati	260 g
Sladkorji	90 g
Sol	6 g

PRILOGA XIV

PRETVORBENI FAKTORJI

PRETVORBENI FAKTORJI ZA IZRAČUN ENERGIJSKE VREDNOSTI

Energijska vrednost, ki se navede, se izračuna z naslednjimi pretvorbenimi faktorji:

ogljikovi hidrati (razen poliolov)	4 kcal/g — 17 kJ/g
polioli	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
beljakovine	4 kcal/g — 17 kJ/g
maščobe	9 kcal/g — 37 kJ/g
salatrimi	6 kcal/g — 25 kJ/g
alkohol (etanol)	7 kcal/g — 29 kJ/g
organske kisline	3 kcal/g — 13 kJ/g
prehranska vlaknina	2 kcal/g — 8 kJ/g
eritritol	0 kcal/g — 0 kJ/g

PRILOGA XV

NAVAJANJE IN PRIKAZ OZNAČBE HRANILNE VREDNOSTI

Merske enote, ki se uporabijo na označbi hranilne vrednosti za energijsko vrednost (kilodžuli (kJ) in kilokalorije (kcal)) in maso (grami (g), miligrami (mg) in mikrogrami (µg)), ter vrstni red predstavitve informacij so po potrebi naslednji:

energijska vrednost	kJ in kcal
maščobe	g
od tega	
— nasičene maščobne kisline	g
— trans-maščobne kisline	g
— enkrat nenasičene maščobne kisline;	g
— večkrat nenasičene maščobne kisline	g
ogljikovi hidrati	g
od tega	
— sladkorji	g
— polioli	g
— škrob	g
prehranske vlaknine	g
beljakovine	g
sol	g
vitamini in minerali	enote, opredeljene v točki 1 dela A Priloge XIII

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

1. Evropska komisija je 1. februarja 2008 na podlagi člena 95 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na kratko Pogodbe) predstavila predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom ⁽¹⁾, za katero se uporablja redni zakonodajni postopek.
2. Evropski parlament je v skladu s členom 294(3) Pogodbe 16. junija 2010 sprejel mnenje v prvi obravnavi ⁽²⁾, pri čemer je sprejel 247 predlogov sprememb prvotnega predloga Komisije.

Ekonomsko-socialni odbor je v skladu s členom 114(1) Pogodbe mnenje predložil 18. septembra 2008 ⁽³⁾.

3. Svet je v skladu s členom 294(5) Pogodbe 21. februarja 2011 s kvalificirano večino sprejel stališče v prvi obravnavi.

II. CILJ

1. Glavni cilj osnutka uredbe o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom je posodobiti in racionalizirati predpise Evropske unije o označevanju živil in zlasti njihove hranilne vrednosti. Z osnutkom uredbe se različni zakonodajni akti, kot sta direktivi 2000/13/ES ⁽⁴⁾ in 90/496/EGS ⁽⁵⁾, združujejo v enotno uredbo, obenem pa se uvaja bistvena novost, in sicer, da bi označba hranilne vrednosti postala obvezna.
2. Namen osnutka uredbe je doseči visoko raven varovanja zdravja in interesov potrošnikov z zagotavljanjem možnosti končnim potrošnikom, da se lahko odločajo na podlagi prejetih informacij in varno uporabljajo živila, ob upoštevanju razlik v razumevanju potrošnikov in njihovih potreb po informacijah.
3. Poleg tega je namen osnutka uredbe omogočiti nemoteno delovanje notranjega trga, zagotoviti prosti pretok živil v Uniji, ki se zakonito proizvajajo in tržijo, ob upoštevanju potrebe po zaščiti legitimnih interesov proizvajalcev in pospeševanju proizvodnje kakovostnih proizvodov, kjer je to ustrezno.

III. ANALIZA STALIŠČA SVETA V PRVI OBRAVNAVI

(A) *Predlog Komisije*

Svet je v svojem stališču iz prve obravnave v predlog Komisije vnesel vrsto sprememb, zlasti glede:

- (a) **področja uporabe osnutka uredbe** (člen 1(3)): Svet je izrecno navedel, da se osnutek uredbe uporablja za nosilce živilske dejavnosti. To vključuje spremembe 6, 39 (5. del) in 305 (deloma);
- (b) **imitacije živila** (člen 7(1)(d) in Priloga VI): Svet je vnesel določbe, katerih namen je preprečiti, da bi informacije o živilih zavajale potrošnike z namigi o prisotnosti določenega živila ali vsebnosti neke sestavine, čeprav bi bilo to dejansko živilo, v katerem je bil sestavni del, ki je običajno prisoten, oziroma sestavina, ki se običajno uporablja, nadomeščena z drugačnim sestavnim delom oziroma drugačno sestavino. Svet prav tako zahteva označevanje sestavnega dela ali sestavine, ki je bil uporabljen za nadomestitev. To vključuje bistvo sprememb 77, 78 in 230, z eno izjemo: Svet meni, da jasna navedba sestavnega dela ali sestavine, ki je bila uporabljena za nadomestitev, poleg imena živila potrošnikom zagotavlja ustrezne informacije;

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ UL C 77, 31.3.2009, str. 81.

⁽⁴⁾ Direktiva 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL L 109, 6.5.2000, str. 29).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 90/496/EGS z dne 24. septembra 1990 o označevanju hranilne vrednosti živil (UL L 276, 6.10.1990, str. 40).

- (c) **imena na označbi** (člen 9(1)(h)): Svet je pojasnil, da je na označbi treba obvezno navesti ime in naslov nosilca živilske dejavnosti, ki je odgovoren za informacije o živilu; neobvezno se lahko vključijo dodatna imena in naslovi, da bi se opredelili drugi nosilci živilske dejavnosti, ki so sodelovali pri proizvodnji živila;
- (d) **prodaje na daljavo** (člen 14): zahteva se, da se v primeru predpakiranih živil pred zaključkom nakupa navedejo vse obvezne informacije o živilih, razen datuma minimalne trajnosti ali datuma uporabe, vsi obvezni podatki pa morajo biti na voljo ob dobavi; to torej vključuje spremembe 20, 118 in 119;
- (e) **alkoholnih pijač** (člen 16(4)): Svet je podrobneje navedel cilje poročila o izjemah za alkoholne pijače, ki ga Komisija predloži v petih letih po začetku veljavnosti osnutka uredbe;
- (f) **države izvora ali kraja porekla** (člen 25): označevanje države izvora ali kraja porekla je obvezno:
- (a) kadar bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika;
- (b) za svinjsko, ovčje, kozje in perutninsko meso – poleg proizvodov, za katere je to že obvezno v skladu z vertikalno zakonodajo – bi morala Komisija v petih letih po začetku uporabe obveznega označevanja predložiti poročilo.
- Za druge proizvode (druge vrste mesa, mleko, mleko, ki se uporablja kot sestavina v mlečnih proizvodih, meso, ki se uporablja kot sestavina, nepredelana živila, sestavine, ki predstavljajo več kot 50 % živila) mora Komisija v treh letih po začetku veljavnosti uredbe predložiti poročilo o oceni izvedljivosti, analizi stroškov in koristi, vključno s pravnimi vidiki, povezanimi z notranjim trgovom, in posledicami navedbe države izvora ali kraja porekla na teh proizvodih za mednarodno trgovino. Svet poleg tega zahteva navedbo izvora osnovne sestavine, če ni enaka izvoru živila (ali vsaj navedbo, da izvor sestavine ni enak izvoru živila);
- (g) **označbe hranilne vrednosti** (člena 29 in 33): obvezna označba hranilne vrednosti navaja energijsko vrednost, količino maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli; neobvezno jim je mogoče dodati snovi, opredeljene v členu 29(2); vse te snovi morajo biti navedene v istem vidnem polju (na sprednji strani embalaže ali drugje). Poleg tega je lahko del informacij ponovljen v katerem koli vidnem polju (sprednji strani embalaže ali drugje). To je v skladu s spremembo 298;
- (h) **navedb „na 100 g ali 100 ml“** (člena 31 in 32): v stališču Sveta je navedba na 100 g ali 100 ml, ki omogoča primerjavo podobnih proizvodov, v vseh primerih obvezna. Poleg omenjene navedbe je dovoljena tudi navedba „na obrok“. To vključuje spremembo 32 (1. del);
- (i) **nepredpakiranih živil** (člen 42): v primeru nepredpakiranih živil so načeloma obvezne le informacije o alergenih. Vendar pa lahko države članice na nacionalni ravni določijo, da so obvezni tudi drugi podatki, naštetih v členu 9 ali Prilogi III. Prav tako lahko določijo tudi, na kakšen način in v kakšni obliki naj bodo navedene te informacije. To je v skladu s spremembami 7, 34, 37, 39 (4. del), 93, 127, 136, 184 (1. del), 185, 220;
- (j) **dodatnih oblik navedbe ali prikaza** (člen 34): v skladu s spremembami Evropskega parlamenta je Svet v predlogu Komisije črtal tudi poglavje o „nacionalnih shemah“. Vendar je Svet nosilec živilske dejavnosti nameraval dovoliti uporabo dodatnih oblik navedbe ali prikaza v skladu s pravnimi zahtevami. Svet je na ravni Evropske unije vzpostavil najožji možni okvir za uporabo dodatnih oblik navedbe ali prikaza. To je v skladu s spremembami 59, 155, 156, 170 (3. del) in 301;

- (k) **uskladitve s Pogodbo:** pravna podlaga je usklajena s Pogodbo; še več, ustrezno je bila prilagojena tudi terminologija, v besedilo pa so bila vnesena nova pravila o pooblastilih, podeljenih Komisiji za izvajanje uredbe. To je v skladu s spremembami Evropskega parlamenta 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (deloma), 346, 347, 348 in 349;
- (l) **prehodnih ukrepov za izvedbene ukrepe ali delegirane akte** (člen 45): osnutek uredbe določa, da ukrepi, ki jih sprejme Komisija, vključujejo prehodno obdobje, ki omogoča odprodajo zalog označenih živil; to načeloma vključuje spremembo 69;
- (m) **uporabe osnutka uredbe** (člen 55): osnutek uredbe se začne uporabljati tri leta po začetku veljavnosti, razen v primerih iz členov 29 do 34, v katerih se začne uporabljati pet let po začetku veljavnosti, uporabo predpisov o označevanju hranilne vrednosti pa je mogoče pričakovati na prostovoljni podlagi, pri čemer lahko začne nosilec živilske dejavnosti uporabljati člene 29 do 34 tri leta po začetku veljavnosti te uredbe (člen 54(3)).

(B) *Spremembe Evropskega parlamenta*

(a) *Vključene spremembe*

Svet je v svoje stališče vključil 75 sprememb Evropskega parlamenta.

Svet je v celoti sprejel naslednje spremembe:

59, 301 (črtanje poglavja o nacionalnih shemah), 57, 58 (poenostavitev opredelitve „osnovne sestavine“), 76 (bistveno), 82 (uskladitev z Lizbonsko pogodbo), 83 (zavajajoče prakse), 103 (pristojnosti za spremembo seznama podatkov), 149 (poenostavitev), 184 (1. del), 185 (nepredpakirana živila), 217 (živila, ki so izvzeta iz zahteve po označbi hranilne vrednosti), 243 (seznam vitaminov), 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348, 349 (izvedbena pooblastila in delegirani akti).

Svet je deloma sprejel naslednje spremembe:

17, 332, 340 (izvedbena pooblastila in delegirani akti), 88, 89 (odgovornost), 118, 119 (prodaja na daljavo), 155 (oblike navedbe ali prikaza), 300 (nacionalne sheme), 322 (Priloga I).

Svet je načeloma sprejel naslednje spremembe:

6, 305 (deloma) (področje uporabe uredbe), 7, 34, 37, 39 (4. in 5. del), 93, 127, 136, 285 (nepredpakirana živila), 14, 84, 86, 326 (odgovornost), 20, 118, 119 (prodaja na daljavo), 31 (isto vidno polje), 32 (1. del) (navedbe količine), 40 (živila s poreklom iz tretjih držav), 69 (prehodni ukrepi), 77, 78, 230 (imitacija živila), 130 („nano“), 134 (encimi), 156, 160, 165 (oblike navedbe ali prikaza), 170 (1. del) (prostovoljno navedene informacije), 170 (3. del) (dodatne oblike navedbe ali prikaza), 178 (prost pretok blaga), 194 (začetek veljavnosti členov 29 do 34), 202, 203, 204, 245, 255 (priloge), 298 (ponovitev označbe hranilne vrednosti).

(b) *Spremembe, ki so že zajete v predlogu Komisije*

Svet nekaterih sprememb ni izrecno vključil v svoje besedilo, ker so po njegovem mnenju že zajete v tistih delih predloga Komisije, ki jih Svet ni spremenil. Vendar pa se strinja z načeli sprememb 71, 72, 142 (deloma) (kategorije informacij), 98, 99 (pogoji shranjevanja), 114, 122 (jezikovne zahteve), 115, 265, 276, 293 (zavajanje potrošnikov), 116, 224 (deloma) (čitljivost), 209 (sadje in zelenjava), 211 (mineralne vode), 215, 216 (aditivi).

Skupno število sprememb Evropskega parlamenta, ki so vsaj po svojem bistvu v skladu s stališčem Sveta, je 92.

(c) Spremembe, ki niso bile sprejete

Svet ni sprejel naslednjih sprememb:

1. Cilji osnutka uredbe

Glavni cilji osnutka uredbe so opredeljeni v uvodnih izjavah 1, 2 in 3 stališča Sveta. Dodatki k uvodni izjavi 2 spremembe 1 se Svetu niso zdeli potrebni.

Ker je v členu 1(1) predloga Komisije opredeljen cilj uredbe, ga ne bi bilo primerno črtati. Sprememba 38 je bila zato zavrnjena.

Svet je menil, da je cilj osnutka uredbe pravilno izražen v členu 3(1) stališča Sveta in da ni potrebe po spremembi besedila, zato sprememba 66 ni bila sprejeta.

Osnutek uredbe je namenjen predvsem zaščiti potrošnikov, ki pa brez proizvodnje živil ni mogoča; zato je v interesu potrošnikov, da se upoštevajo tako kakovost proizvodov kot interesi proizvajalcev. Sprememba 68 je bila zato zavrnjena.

2. Kampanja za izobraževanje in informiranje

S spremembama 4 in 5 bi bile v uvodnih izjavah osnutka te uredbe Evropske unije omenjene kampanje za izobraževanje in informiranje, vendar so to nacionalni instrumenti; poleg tega v določbah pravnega besedila ni ničesar, kar bi ustrezalo tem uvodnim izjavam. Obe spremembi sta bili zavrjnjeni.

3. Zavajanje potrošnikov

Prepoved pripisovanja zdravilnih lastnosti živilom v uvodni izjavi 20 stališča Sveta je bila za Svet pomembnejša od vsebine različice Evropskega parlamenta. Sprememba 12 je bila zato zavrnjena.

Posebne prehranske zahteve: prepoved, ki jo Evropski parlament navaja v spremembi 81, je že vključena v Direktivi 2009/39/ES ⁽¹⁾ o živilih za posebne prehranske namene.

4. Prehranske ali zdravstvene trditve

Prehranske in zdravstvene trditve ureja Uredba (ES) št. 1924/2006 ⁽²⁾ o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih. Morebitnemu prekrivanju sedanjega osnutka uredbe ter uredbe o prehranskih in zdravstvenih trditvah se je treba izogniti; navedba v uvodni izjavi na podlagi spremembe 13 zato po mnenju Sveta ni bila primerna.

Poudarjanje odsotnosti ali manjše količine hranilne snovi lahko pomeni nejasno razmejitev med informacijo in trditvijo, morebitnemu prekrivanju sedanjega osnutka uredbe in Uredbe (ES) št. 1924/2006 pa bi se bilo treba izogniti. Spremembi 79 in 80 sta bili zavrjnjeni.

5. Nove tehnologije

V spremembi 16 je predlagana vključitev nove uvodne izjave, ki opisuje, kako bi lahko poleg označevanja živil potrošnikom še drugače zagotovili informacije, npr. prek interneta. Uvodna izjava je namenjena le opisu in v normativnem delu besedila ni ustrezne vsebine, ki bi se nanašala nanjo.

6. Alergeni

Glede snovi, ki povzročajo alergije, je v spremembi 18 predlagano, naj se v uvodno izjavo vnese zahteva (po informacijah o prisotnosti snovi), vendar v normativnem delu besedila ni nobenega sklicevanja nanjo.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o živilih za posebne prehranske namene (UL L 124, 20.5.2009, str. 21).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, 30.12.2006, str. 9).

V skladu s spremembo 135 bi bilo treba na seznamu sestavin omeniti alergene, tako da bi bilo takoj mogoče prepoznati potencial za alergijo oziroma preobčutljivost. Po mnenju Sveta navedba imena proizvoda, ki bi lahko povzročil alergijo ali preobčutljivost, zadošča za ustrezno obveščanje potrošnikov.

7. Politika javnega zdravja

Zdi se, da uvodna izjava v uredbi Evropske unije ni primeren okvir za navajanje, kako naj države članice izvajajo svojo politiko javnega zdravja, ki sodi med nacionalne pristojnosti; sprememba 26 je bila zato zavrnjena.

8. Nacionalna zakonodaja

Člen 37 stališča Sveta določa, da nacionalni ukrepi ne smejo ovirati prostega pretoka blaga, zato je sprememba 35 odveč.

9. Opredelitve

- Svet meni, da je opredelitev zakonodaje o informacijah o živilih v kontekstu osnutka uredbe bistvenega pomena in se ne bi smela črtati; sprememba 44 je bila tako zavrnjena.
- Opredelitev obveznih informacij o živilih pojasnjuje pomen pravnega besedila in se ne bi smela črtati; sprememba 45 je bila tako zavrnjena.
- Opredelitev predpakiranega živila v predlogu Komisije, ki se nanaša na embalažo in podrobneje navaja, da je živilo dano vanjo, preden se ponudi v prodajo, je popolnejša in natančnejša kot v različici, predlagani v spremembi 47; ta sprememba je bila zato zavrnjena.
- Opredelitev „nepredpakiranega živila“ je odveč in bi imela nasproten učinek, saj je „nepredpakirano živilo“ vsako živilo, ki ni predpakirano, ta živila pa so posebej opredeljena. Še več, opredelitev nepredpakiranega živila bi dopuščala možnost, da obstaja živilo, ki ni niti pakirano niti nepakirano, kar bi neizogibno povzročilo pravno negotovost; sprememba 48 je bila zato zavrnjena.
- Pojem obrtno proizvedenega živila se v stališču Sveta ne uporablja; opredelitev je torej odveč zato je bila sprememba 292 zavrnjena.
- Pri opredelitvi „sestavine“ stavek „ostanki se ne štejejo za sestavine“ zagotavlja jasnost in zanesljivost in se ga ne bi smelo črtati; sprememba 49 je bila tako zavrnjena.
- Opredelitev „vidnega polja“ v predlogu Komisije se zdi natančnejša; zato je bila sprememba 52 zavrnjena.
- Zaradi pravne jasnosti in varnosti je Svet raje ohranil predlog Komisije za opredelitev „pravnega imena“ v pravnem besedilu in zato zavrnil spremembi 54 in 129.
- Svet je poenostavil opredelitev „osnovne sestavine“ ter črtal opredelitvi bistvene in opredeljujoče sestavine, a ohranil opredelitev osnovne sestavine v pravnem besedilu, kot je uporabljena v eni od določb; sprememba 56 je bila zavrnjena.
- Svet meni, da je pojem „izdelek iz ene sestavine“ dovolj jasen in ni potrebe po opredelitvi; sprememba 350 ni bila sprejeta.
- Svet se je odločil, da v besedilo ne bo vključil opredelitve „imitacije živila“, s čimer bi se izognil nevarnosti, da bi iz opredelitve izključil primere živil, ki bi lahko bila videti kot „imitacije živil“ in za katere bi bilo treba uporabljati enak pristop; sprememba 63 ni bila sprejeta.

10. *Nepredpakirana živila*

Svet je odločil, da nepredpakirana živila iz člena 41 ostanejo v področju uporabe osnutka uredbe. Spremembi 39 (2. in 3. del) in 109 sta bili posledično zavrjnjeni.

V primeru nepredpakiranih živil se načeloma zahtevajo le informacije o alergenih. Nepredpakirana živila se običajno ne prevažajo prek meja. Zato je državam članicam smiselno zagotoviti pristojnosti, da na nacionalni ravni v skladu s svojimi prehranskimi zahtevami in prednostnimi nalogami za javno zdravje zahtevajo dodatne informacije. Spremembi 6 in 184 (2. del) sta bili zato zavrjnjeni.

11. *Datum proizvodnje*

Svet je razpravljal o „datumu proizvodnje“ na splošno. Te dodatne informacije bi morali zagotoviti nosilci živilske dejavnosti, kar bi zanje predstavljalo dodatno breme. Zato bi bilo treba temeljito preučiti, ali so potrebne in koristne, preden bi se zahtevale. To je razlog, da so bile spremembe 62, 97 in 140 zavrjnene.

12. *Izvor živila*

Eno od načel, na katerih so utemeljena pravila glede izvora v stališču Sveta, je prizadevanje, da bi preprečili zavajanje potrošnikov. Določba, ki jo je Evropski parlament s spremembo 172 črtal, je namenjena prav preprečevanju zavajanja potrošnikov. Posledično je bila črtana tako sprememba 172 kot 173.

Evropski parlament je predlagal spremembe, s katerimi bi se zahtevala takojšnja navedba izvora živil, kot so meso, mlečni izdelki, sveže sadje in zelenjava, druga živila iz ene same sestavine ter meso in ribe, ki so sestavine predelanih proizvodov. V stališču Sveta je zahtevana tudi navedba države izvora ali kraja porekla za svinjsko, ovčje, kozje in perutninsko meso. Za druge proizvode (druge vrste mesa, mleko, mleko, ki se uporablja kot sestavina v mlečnih proizvodih, meso, ki se uporablja kot sestavina, nepredelana živila, sestavine, ki predstavljajo več kot 50 % živila) je Svet predvidel predhodno poročilo Komisije za oceno izvedljivosti navajanja izvora. To je razlog, da Svet ni mogel sprejeti sprememb 101, 309 in 328.

Sprememba 24 je bila zavrjnena, ker se zdi, da se vprašanje, ali je izvor živila v Evropski uniji, ne bi smelo obravnavati na ravni uredbe. Namesto tega bi to lahko bil eden od elementov, ki bi bili ocenjeni v poročilih Komisije in ki bi jih po potrebi nato uvedli z izvedbenimi ukrepi.

Kar zadeva spremembo 50, je Svet sklenil, da raje obdrži širšo opredelitev „kraja porekla“ iz predloga Komisije. Ta sprememba je bila zavrjnena.

Kar zadeva spremembo 177, Svet ni želel omejiti pojma „poreklo“.

Svet je ohranil možnost, da države članice sprejmejo nacionalne ukrepe v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla živil, kadar obstaja dokazana povezava med nekaterimi kakovostmi živila in njegovim izvorom ali poreklom, da bi tako zaščitili kakovost lokalnih proizvodov. Spremembo 179 je tako moral zavriniti.

13. *Alkoholne pijače*

Svet je odločil, da za natančno opredeljene alkoholne pijače ni treba navesti celotnega seznama sestavin ali označbe hranilne vrednosti. Dokler Komisija v petih letih ne pripravi poročila, s katerim bo preučila stanje, pa se informacije lahko navajajo prostovoljno; zlasti pri označbah hranilne vrednosti se pri teh pijačah lahko navede le energijska vrednost, kar pa v stališču Sveta ni obvezno. Sprememba 28 je bila zato zavrjnena.

Svet namenoma ni izvzel pijač, kjer je alkohol primešan brezalkoholnim pijačam (znanimi pod imenom „alkopop“) in ki jih v velikih količinah uživajo predvsem mladi. Svet zato ni mogel sprejeti sprememb 145, 294 in 339. Evropski parlament je izvzel alkopop, obenem pa zahteval uvodno izjavo o bolj strogih zahtevah za njihovo označevanje. Svet meni, da uporaba skupnih zahtev zagotavlja dovolj informacij o teh pijačah. Sprememba 21 je bila tako zavrnjena.

V primeru alkoholnih pijač praviloma ni treba navesti seznama sestavin. Če pa na nacionalni ravni obstajajo drugačne določbe o tem, ni razlogov, da jih države članice ne bi mogle obdržati. Svet zato ni mogel sprejeti spremembe 181.

14. Čitljivost

Svet za enega od bistvenih elementov čitljivosti šteje obvezno velikost črk, ki ga dopolnjujejo kontrast in dodatna merila, ki jih bo Komisija določila z delegiranimi akti. Zato je Svet za besedilo, ki se šteje za berljivo, velikost črk določil na 1,2 mm (srednji črkovni pas – *x-height*), Evropski parlament pa se sklicuje na subjektivno merilo (optični pripomočki). Evropski parlament v spremembah 19, 113 in 334 ni izrecno navedel nobenega merila za določitev čitljivosti, ki bi ga bilo mogoče izmeriti, kar za Svet ni bilo sprejemljivo.

Evropski parlament je sestavil zaključen seznam dodatnih meril, Svet pa ga je pustil odprtega, da bi ga preučila Komisija. Svet ne more sprejeti spremembe 53.

Sprememba 67 uvaja splošno določbo z nejasnimi pojmi, katere skladnost bi bilo nemogoče preverjati.

Glede na splošno zahtevo za velikost črk iz stališča Sveta je sprememba 111 v zvezi z velikostjo črk za posebna živila nepotrebna.

Svet meni, da je treba Komisiji podeliti pristojnosti za sprejetje podrobnih pravil v zvezi s kontrastom med tiskanim besedilom in ozadjem, saj je ta določba precej tehnične narave. Svet zato ni mogel sprejeti spremembe 112.

Kar zadeva spremembo 117, je obremenitev okolja morda merilo, ki bi ga moral upoštevati zakonodajalec in tako omejiti zahtevane obvezne informacije, vendar pa ne bi smelo neposredno veljati za nosilce živilske dejavnosti. Slednji čitljivo navedejo obvezne informacije ne glede na povečan obseg embalaže ali dodatno obremenitev okolja. Prav tako je bila zavrnjena sprememba 10, saj v uvodni izjavi navaja, da bi bila obremenitev okolja merilo za določitev novih obveznih informacij, vendar to ne ustreza določbi v normativnem delu besedila.

15. Kategorije informacij

Po mnenju Sveta je pomembno, da se potrošniki z označevanjem obvestijo o tveganjih za zdravje zaradi prekomernega uživanja hrane ali pijače, uživanja po izteku datuma uporabe itd.; sprememba 73, ki možnost navedbe teh informacij črta, je bila zavrnjena.

16. Obvezni podatki

Merila za določitev obveznih informacij: Svet v skladu s predlogom Komisije meni, da je potreba potrošnikov po informacijah odločilno merilo za določitev obveznih informacij. Sprememba 75 je bila tako zavrnjena.

— Sestavine: sklic na prilogo, ki ga uvaja sprememba 94, ni potreben in bi lahko povzročil težave, če se bo ta uredba spreminjala ali bodo zadevne določbe sprejete z drugim zakonodajnim aktom.

— Količina: jasno je, da „neto količina“ pomeni količino hrane pred pakiranjem, zato dodatna pojasnila niso potrebna; sprememba 95 je bila zavrnjena.

- Količina tekočine: sprememba 139 uvaja sklic na pravni akt, ki se ne zdi bistven za jasnost besedila.
- Teža in količina (člen 11): Evropski parlament s spremembo 106 uvaja sklic na točno določen zakonodajni akt, ki ga je treba upoštevati; edini sklic bi lahko dal vtis, da v področje uporabe člena 11 ni vključena druga zakonodaja, to pa bi bilo napačno sporočilo.
- Namestitev oznake: Evropski parlament je črtal možnost, da se informacije navedejo na oznaki, pritrjeni na embalažo, Svet pa se zavzema za prilagodljivost in je to možnost ohranil; sprememba 107 je bila tako zavrnjena.

17. Seznam sestavin – označba hranilne vrednosti

Izvzetje od obveznosti označevanja hranilne vrednosti: Evropski parlament je s spremembo 30 v uvodno izjavo vključil dodaten primer okoliščin, v katerih je živilo izvzeto od obveznosti označevanja hranilne vrednosti. Svet meni, da v uvodni izjavi ni treba ponavljati primerov izvzetja, navedenih v Prilogi V.

Po mnenju Sveta bi morali biti obvezni elementi obvezne označbe hranilne vrednosti energetska vrednost, maščobe, nasičene maščobne kisline, ogljikovi hidrati, sladkorji, beljakovine in sol. Svet zato ni mogel sprejeti sprememb 144, 152 in 319.

Svet se tudi ne more strinjati s spremembo 146 (1. del), saj meni, da so informacije o holesterolu nepotrebne in zavajajoče za potrošnike, saj zaužiti holesterol neposredno ne vpliva na ravni holesterola v človeškem telesu.

Če je seznam vitaminov nepopoln, je po mnenju Sveta treba dopolniti Prilogo XIII; sprememba 146 (2. del) zato ni bila sprejemljiva.

Svet zahteva, da se vsebina obvezne označbe hranilne vrednosti navede v istem vidnem polju embalaže, tj. v sprednjem ali drugem vidnem polju. Tako bodo imeli potrošniki takojšen dostop do popolnih informacij, ne le do podatkov o negativnih ali pozitivnih lastnostih živila. Poleg tega bi Svet dopustil prostovoljno ponovitev določenih informacij kjer koli na embalaži. Svet zato ni mogel sprejeti sprememb 161 in 313.

Prikaz energijske vrednosti: po mnenju Sveta bi morali potrošniki, kolikor je to mogoče, že na prvi pogled prejeti kar največ informacij o živilu, ki pa ne bi smele biti nepopolne in izkrivljene. Svet se zato ni strinjal z zamisljivo, da bi informacijam o določenem elementu dali prednost pred drugimi in je zato zavrnil spremembe 158, 159 in 162.

Dodatna izjava, ki jo uvaja sprememba 151, ni dosledna in tudi sicer zahteva izobraževalno kampanjo, ki bi jo umestila v kontekst. Po drugi strani bo ob ustrezni izvedbi take kampanje navajanje tako obsežnega besedila na vsaki oznaki nepotrebno.

Neobvezno navajanje informacij: Svet meni, da bi morali tudi pri neobveznem navajanju informacij spoštovati pravne obveznosti iz oddelkov 2 in 3 Poglavja IV Uredbe. Zato ni mogel sprejeti črtanja člena 35(1) in je tako zavrnil spremembo 169. Sprememba 170 (2. del) bi se težko izvajala, zato jo je Svet moral zavrniti: kdo bi bil sicer odgovoren za to, da so take informacije dostopne javnosti?

Neizbrisno označene steklenice za ponovno uporabo: Svet meni, da so zahteve glede označevanja hranilne vrednosti bistvene, zato sta bili spremembi 124 in 223 zavrjeni.

Kar zadeva opredelitev majhne embalaže glede na zahtevane obvezne podatke, Svet ni sprejel spremembe 125 in je ohranil besedilo Komisije: majhno embalažo je opredelil kot embalažo, katere največja površina je manjša od 10 cm², na njej pa je navedeno manj informacij, kot jih zahteva Evropski parlament.

Glede opredelitve majhne embalaže, ki je izvzeta iz zahteve po obveznem označevanju hranilne vrednosti, je Svet ohranil besedilo iz predloga Komisije: majhna embalaža je embalaža, katere največja površina je manjša od 25 cm², na njej pa ni treba navesti niti energijske vrednosti. Sprememba 219 je bila tako zavrnjena.

Izračun energijske in hranilne vrednosti: v skladu s spremembo 340 (1. del) bi bilo treba navedene vrednosti določiti ob koncu minimalnega roka trajanja. Svet ne vidi razloga za opredelitev takega časovnega obdobja.

18. *Zahteve glede označevanja v posebnih zakonodajnih aktih*

Evropski parlament je predlagal spremembe, na podlagi katerih bi morala Komisija objaviti seznam zahtev glede označevanja, določenih v posebnih zakonodajnih aktih Evropske unije, ki se uporabljajo za določena živila. Ob upoštevanju, da so zbirke podatkov v zvezi z veljavno zakonodajo dostopne javnosti (npr. na internetu), Svet meni, da bi oblikovanje takega seznama – ki bi ga bilo treba nenehno posodabljeni, da bi bil uporaben – pomenilo nepotrebno dodatno breme. Svet zato ni mogel sprejeti sprememb 15 in 41.

Evropski parlament je v spremembi 42 zaprosil Komisijo, naj potrdi, da so posebne zahteve v skladu s tem osnutkom uredbe. Svet priznava pomen take potrditve, a ker v tem osnutku uredbe za ta namen ni predvidene proračunske obveznosti, ta zakonodajni akt ni primeren za to, da bi Komisiji naložili dodatno breme. Svet zato ni mogel sprejeti spremembe 42.

19. *Imena na oznaki*

Svet meni, da bi morala biti oseba, ki je navedena na oznaki, odgovorna za informacije o živilih. Upošteval je tudi vprašanje prostora na oznakah in zato ni mogel sprejeti spremembe 100 in seznama oseb, ki bi jih bilo treba navesti.

20. *Navedba „na obrok“*

Evropski parlament zahteva, da se na označbi hranilne vrednosti poleg navedbe „na 100 g“ ali „na 100 ml“ pojavi navedba „na obrok“ (sprememba 313), zato je črtal člen 32(1) predloga Komisije, v katerem je bila navedba „na obrok“ omenjena le kot možnost (sprememba 153). Svet dovoljuje navedbo „na obrok“, ki bi dopolnila navedbo „na 100 g“ ali „na 100 ml“ kot edino navedbo, ki omogoča primerjavo med proizvodi. Obe spremembi sta bili zavrjnjeni.

21. *Dodatne oblike navedbe in prikaza*

Svet nosilec živilske dejavnosti dovoljuje uporabo dodatnih oblik navedbe ali prikaza in meni, da sta spremembi 11 in 102 preveč restriktivni.

Svet ni mogel sprejeti črtanja odstavkov (1) do (3) člena 34 predloga Komisije o oblikah prikaza in je zato zavrnil spremembo 316.

22. *Odstopanja za mikro podjetja*

Večina nosilcev živilske dejavnosti, ki dajejo svoje proizvode na evropski trg, so mala in srednja podjetja. Če bi bila mikro podjetja oproščena obveznosti, predvidenih v osnutku uredbe, bi to pomenilo, da bi bil znaten delež proizvodov na trgu EU oproščen navajanja bistvenih informacij. Svet zato ni mogel sprejeti sprememb 104 in 221.

23. *Izvedbena pooblastila in delegirani akti*

Evropski parlament in Svet imata različno mnenje o prenosu zakonodajnih pooblastil Komisiji, zlasti glede člena 13(3) (sprememba 108), členov 26(2) in 30(4) (spremembi 338 in 341 (2. del)), člena 29(4) (sprememba 146 (3. del)) in člena 35(6) (sprememba 174).

24. Vegetarijanstvo

Kar zadeva spremembo 175, se zdi prenačljeno, da bi v pravno besedilo vključili dva pojma, ki na ravni EU in na mednarodni ravni še nista opredeljena in v zvezi s katerima je še preveč nejasnosti. Svet je to spremembo zavrnil.

25. Datum minimalnega roka trajanja in datum uporabe

Evropski parlament je predlagal opredelitev datuma uporabe (člen 2). Namesto uvedbe opredelitve je Svet raje ohranil razlago iz člena 24(1). Sprememba 61 je bila zavrjnena.

Razlaga glede datuma uporabe, ki jo na seznamu obveznih podatkov (člen 9) uvaja sprememba 96, je že ustrezno vključena v člen 25. Sprememba je bila zato zavrjnena.

Evropski parlament se je odločil za prenos besedila Priloge IX z manjšimi popravki v normativni del osnutka uredbe. Svet pri tem ni zaznal nobene prednosti v smislu jasnosti besedila; spremembi 141 in 241 sta po njegovem mnenju odveč in zato tudi nista bili sprejeti.

26. Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi v okviru postopka prigrasitve nacionalnih ukrepov

Evropski parlament je predvidel uradni postopek prigrasitve za vse zainteresirane strani v skladu z Direktivo 98/34/ES. Svet v skladu s predlogom Komisije meni, da bi bilo treba odločitev o posvetovanju z zainteresiranimi stranmi sprejeti neuradno in za vsak primer posebej. Spremembi 186 in 187 sta bili tako zavrjnjeni.

27. Priloge

- *Izomaltuloza in D-tagatoza*: Evropska agencija za varnost hrane še ni dala mnenja o teh dveh proizvodih; Svet je mnenja, da je še prezgodaj za predvidevanje znanstvenih izsledkov in vključevanje teh proizvodov v besedilo, zato je bila sprememba 197 zavrjnena.
- *Mlečne beljakovine*: s formulo v predlogu Komisije je mogoče izračunati povprečno vrednost vsebnosti beljakovin v vseh proizvodih; če bi za vsak primer posebej določili drugačno formulo, bi izračun postal prezapleten in pretežek. Svet je ohranil predlog Komisije in zavrnil spremembo 198.
- *Jedilni zlati lističi*: opredelitev je nepotrebna, saj pojem ni vključen v stališče Sveta. Sprememba 199 ni bila sprejeta.
- *Prednja stran embalaže*: opredelitev je nepotrebna, saj pojem ni vključen v stališče Sveta. Sprememba 200 ni bila sprejeta.
- *Mesni izdelki iz posebnega zakola*: Svet ni nameraval sprejeti posebnega označevanja za tovrstno meso. Sprememba 205 ni bila sprejeta.
- *Sladila*: Svet ni zahteval navedbe imena živila v osrednjem vidnem polju niti se mu ni zdelo bistveno, da se tam navedejo sladila. Sprememba 317 je bila tako zavrjnena.
- *Fenilalanin* je ustrezen znanstveni termin za snov, ki lahko povzroči zdravstvene težave pri ljudeh. Svet ni imel razloga za nadomestitev termina, ki se uporablja in je določen v Uredbi (ES) št. 1333/2008. Sprememba 206 je bila tako zavrjnena.
- *Označevanje aditivov*: aditivi so že vključeni v seznam sestavin, zato bi zahteva iz spremembe 275 pomenila dvojno označevanje.
- *Uporaba govejih in prašičjih beljakovin pri proizvodnji piščančjih izdelkov*: čeprav bi bila ta informacija lahko zelo pomembna, zlasti za ljudi, katerih prehrana je določena na podlagi verskih razlogov, Svet meni, da dvojno označevanje ni potrebno, saj bi moralo biti goveje in prašičje meso navedeno na seznamu sestavin; sprememba 207 je bila tako zavrjnena.

- Začimbnna sredstva: pojem začimbnih sredstev je zelo širok in nejasen in bi lahko vključeval na primer solatne prelive, ki jih Svet ne želi izvzeti iz zahteve po obvezni označbi hranilne vrednosti; zato je bila sprememba 212 zavrjnena.
- Sladkor in nove vrste sladkorjev ter različne vrste moke: Svet meni, da je treba na zadevnih proizvodih navesti bistvene informacije o živilih, zato sta bili spremembi 213 in 214 zavrjnjeni.
- Darilne embalaže, mešani skupinski paketi in izbori izdelkov zelo verjetno vsebujejo živila z običajnimi hranili, o katerih mora biti potrošnik obveščen; slaščice ter figurice iz sladkorja in čokolade ne bi smele biti izvzete, kot nista izvzeta sladkor in čokolada; zato je bila sprememba 218 zavrjnena.
- Živila v količinah, manjših od 5 g/ml: predpakirana živila so v skladu s stališčem Sveta na splošno vključena v alineo 18, za urejanje nepredpakiranih živil pa morajo biti pristojne države članice; zato je bila sprememba 222 zavrjnena.
- Ponovno zamrznjeno in odtajano: izraza sta dodana na seznam, ki je sestavljen zgolj iz primerov, in ne bi ju bilo treba navesti samo zato, da bi bila vključena na seznam; dodajanje v tem primeru ni bistveno, zato sprememba 225 ni bila sprejeta.
- Navedba drugačnega živalskega izvora ali vode v imenu živila: take sestavine morajo biti obvezno navedene na seznamu sestavin, njihova dodatna navedba v imenu živila pa bi pomenila dvojno označevanje, ki ne bi poenostavilo berljivosti ali povečalo razumljivosti oznak; povzročilo bi tudi dodatno breme za nosilce živilske dejavnosti, ne da bi imeli potrošniki bistvene koristi; spremembe 226, 227 in 228 so bile tako zavrjnene.
- Čreva za klobase: umetna čreva morajo biti označena v skladu s členom 9(1)(j) stališča Sveta; navedba glede naravnih črev je tipičen primer prostovoljno navedenih informacij; obe vrsti črev sta namreč varni in nepoškodovani bi bilo dajati prednost eni vrsti, saj so čreva iz kolagena prav tako narejena iz naravnih virov; proizvajalci, ki želijo uporabljati čreva iz prebavnega trakta parkljarjev, lahko to storijo prostovoljno; zato je bila sprememba 229 zavrjnena.
- Pripravki začimb in zelišč: če je ta izraz sopomenka za mešanico, je odvečen; če pomeni pripravek začimb in zelišč, ki so mu dodane druge sestavine, ne spada v to vrstico zadevne tabele. Sprememba 231 je bila tako zavrjnena.
- Izvor olja/maščobe: Svet je ugotovil, da bi podrobnejše informacije poleg živalskega/rastlinskega izvora olja/maščobe pomenile dodatne stroške za nosilce živilske dejavnosti in z vidika izboljšanja informacij o hranilni vrednosti ne bi bile upravičene. Spremembi 263 in 279 sta bili tako zavrjnjeni.
- Pridevnik „hidrogenirano“: če je informacija že navedena v drugih virih, je ni treba ponavljati. Svet je ohranil različico iz predloga Komisije in zavrnil spremembo 232.
- Škrobi: v stališču Sveta so zajete vse vrste škroba; Svet ne vidi nobene prednosti v podrobnejšem določanju podvrsti škroba, sprememba 234 je nepotrebna in je bila zavrjnena.
- Živila – barvila: to je splošna kategorija, ki lahko vključuje različne vrste sestavin; primerneje je, da se sestavine podrobneje opredelijo, ne pa vključijo v splošno kategorijo, kar bi zmanjšalo število informacij za potrošnike; zato je bila sprememba 235 zavrjnena.

- Mehansko izkoščeno meso: Svet je ohranil pojem, ki zajema oba postopka mehanskega izkoščevanja mesa, saj po tem, ko sta postopka izvedena, ni več mogoče razlikovati med njima. Ko je Svet sprejel svojo odločitev, Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o nadaljnji potrebi in uporabi mehansko izkoščenega mesa v Evropski uniji, vključno s politiko obveščanja potrošnikov ⁽¹⁾, še ni bilo na voljo. Svet ni sprejel spremembe 236.
- Encimi in ekstrakt celuloze: nista funkcionalni kategoriji in ne spadata na seznam iz Priloge V stališča Sveta; označevanje encimov je urejeno z Uredbo (ES) št. 1332/2008 ⁽²⁾, označevanje ekstrakta celuloze, kadar je v živilih uporabljen kot aditiv, pa z Uredbo (ES) št. 1333/2008 ⁽³⁾, zato sta bili spremembi 237 in 307 zavrjnjeni.
- Živila, prodana po kosih ali stehana: običajno so živila, prodana v prisotnosti kupca, nepredpakirana, vendar to ni nujno; morebitna omejitev področja uporabe te določbe ne prinaša nobene prednosti, zato je bila sprememba 238 zavrjnjena.
- Druga izvzetja: določba, ki jo uvaja sprememba 239, je odveč in je bila zato zavrjnjena.
- Priporočeni vnosi: iz konteksta je jasno, da so navedene vrednosti priporočenih vnosov dnevne; sprememba 242 je nepotrebna in je bila zato zavrjnjena.
- Informacije v kJ: zakonske merske enote, ki jih je treba uporabiti pri navajanju energijske vrednosti, so določene v Direktivi 80/181/EGS; v točki 1.2.3 Priloge je določeno, da je treba energijsko vrednost navesti v džulih, zato je navedba energije v kJ pri označevanju živil zakonska obveznost; spremembi 246 in 248 sta bili zavrjnjeni.

Številne spremembe niso vključene v stališče Sveta, ker se štejejo za nepotrebne in/ali so v navzkrižju z njim. To so zlasti:

spremembe 2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208 in 299, ki so bile v glavnem zavrjnjene zaradi svoje jezikovne narave oziroma ker ni bilo bistvenih sprememb v pomenu besedila.

IV. SKLEPNA UGOTOVITEV

Svet meni, da to stališče v prvi obravnavi predstavlja pravično ravnovesje med doseganjem visoke ravni varovanja zdravja in interesov potrošnikov ter potrebo po zaščiti legitimnih interesov proizvajalcev in spodbujanju proizvodnje kakovostnih proizvodov, obenem pa zagotavlja prost pretok blaga.

Pričakuje konstruktivne razprave z Evropskim parlamentom v drugi obravnavi, ki bodo omogočile čim hitrejšo sprejetje uredbe.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila (UL L 354, 31.12.2008, str. 7).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L 354, 31.12.2008, str. 16).

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

